

Serooskerkse Waker

nummer 114 | december 2021 | www.dorpsraadserooskerke.nl

Colofon

Inhoud

**De Serooskerkse Waker is een uitgave van
Dorpsraad Serooskerke**

Redactie

Bert Geleijnse
Torenstraat 45 | 06 10293814

Izaäk Geschiere
Bisschopstraat 39 | 06 40058014

Kopij naar: **redactiedewaker@gmail.com**

foto's: Sandra v.d.Linde, Henk Schout, Frans van den Driest, Izaäk Geschiere, Bert Geleijnse, Woningbouwcorporatie Zeeuwland, Corstiaan Beeke, Jasper Pouwelse

Druk en lay-out:
Drukkerij van Keulen Oplage 430

Bestuur Dorpsraad Serooskerke

www.dorpsraadserooskerke.nl

Jan Kousemaker voorzitter
Bogerdweie 35 | 592770

Sander Lobbezoo secretaris
Torenstraat 49 | 06 30514275
bestuur@dorpsraadserooskerke.nl

Robbie Holmes penningmeester
Noordweg 18 | 06 48797487

Anneke Brouwer
Noordweg 69 | 435698

Izaäk Geschiere
Bisschopstraat 39 | 06 40058014

Manon Kluijfhout
Wilgenhoekweg 26 | 06 5230

Yvonne Mesu
Noordweg 76 | 06 14982033

Leander Osté
Gapingsedreef 1 | 06 10896369

Jacobine Vader
Koepelstraat 23 | 0118 593725

Foto voorzijde: Kransvogel door C.

Foto achterzijde: Izaäk Geschiere

Foto voorzijde: Kransvogel door Corstiaan Beeke
Foto achterzijde: Izaäk Geschiere

Colofon Inhoud	2
Bij dit nummer...	3
Wij praten u bij	4
Op weg naar Serooskerke 2.0 deel XII	5
Bouw ecologische woonwijk Serooskerke	6
Een bankje langst de kant	7
Alle energie zelf opwekken?	8-9
Terugkoppeling enquête over duurzaamheid	10
Een echte vogelaar ziet ze vliegen	10-11
Een beheerder met pedagogisch talent	12-13
Een nieuwe Wereldwinkel	13-14
Pentekeningen door Johan de Visser	15-18
Wie de berm niet eert, is het land niet weert	19
Sandra	20-21
Nieuws van Het Oude Brandspuithuis	21
De bietenteelt op Walcheren	22-23
Levensloopbestendig wonen in Serooskerke	24
De veranderingen in het leven van Henk en Nel Schout	25-26
Platform Welzijn Veere	27
Podcast: Goudschat van Serooskerke	27
Verslag jaarvergadering Dorpsraad	28-29
Zandpunktkalender	30
Vergaderdata Dorpsraad	30
Wist u dat...	31
Ontmoeting Senioren Serooskerke bij de Lindeboom	31
Zomaar en dag	32

Bij dit nummer...

Bert Geleijnse

Rijk Serooskerke

Soms is het schrijven van een voorwoord voor een nieuwe Waker een ware vlucht naar boven op de vleugels van een geniale gedachte. Althans dat maak ik mezelf dan maar wijs. Dat gaat ongeveer zo: ik maak mijn tocht door de nieuwe kopij en vind vrij vlot een of meer aanknopingspunten als rode draad voor het voorwoord. Als Ariadne rol ik vervolgens zonder al te veel moeite die draad af langs alle artikelen en zo verbind ik ze met elkaar in een nieuw ‘Bij dit nummer’. Zielsgelukkig bereik ik dan de uitgang van mijn labyrinth: de afsluitende zin. Soms is het echter een taaie bezigheid om een editie van de Waker met een verhaaltje te introduceren. Het is dan speuren naar die rode draad. Dat was het geval bij het schrijven van dit voorwoord. Er waren geen spectaculaire ontwikkelingen in het dorpsplan te melden of ze worden achter de schermen voorbereid, zoals Izaäk in dit nummer schrijft.

Over corona wilde ik op deze plaats toch echt niet meer reppen, dat hebben we in het voorwoord van het aprilnummer al gedaan. We zitten nog steeds midden in de pandemie en proberen er samen het beste van te maken. Vakantie hebben we ook al gehad, dat was een leuk item voor het voorwoord van het septembernummer, maar nu niet. Het voorwoord liet zich dus dit keer niet zo snel schrijven.

Toen ik echter alles voor een tweede keer goed doorlas en op me liet inwerken, zag ik het opeens: deze Waker biedt pagina's lang bewijsmateriaal voor het talent, de inzet en het optimisme waarover Serooskerke in rijke mate beschikt.

Maak dus kennis met het pedagogisch vernuft van Wim van Haveren, de fijnzinnige pentekeningen van Johan de Visser, het sfeervolle korte verhaal van Leny Geschiere, de boeiende foto's van vogelaar Corstiaan Beeke en de duurzame drive van echtpaar Pouwelse - van der Put en niet te vergeten de werkgroep Duurzaamheid Serooskerke.

En wat te denken van de levenswijsheid van Henk en Nel Schout, de indrukwekkende historische kennis van Frans van den Driest en het optimisme en de inzet van de vrijwilligers bij de Open Tafel, de Wereldwinkel en het Platform Welzijn Serooskerke?

Ik zou nog bijna voorbijgaan aan het schrijftalent van Jan Zwemer en Narretje. Ook nu kunt u weer van hun columns smullen.

Kortom: ik ging het pas zien, toen ik het doorhad. Daarom sluit ik nu een tikkeltje beschaamd af door u mede namens Izaäk goede feestdagen en een heel voorspoedig 2022 toe te wensen.

Drieteenstrandloper

Wij praten u bij

Jan H. Kousemaker, voorzitter dorpsraad

Beste dorpsbewoners

Het jaar loopt weer ten einde. Het herdenken in november wordt gevolgd door de feesten van de maand december. In november hebben wij de bevrijding van Serooskerke herdacht samen met leerlingen van de basisscholen. Het is goed dat wij stilstaan bij deze gebeurtenis en ons blijven realiseren dat vrijheid een groot goed is. In november herdachten we ook de dorpsbewoners, die dit jaar zijn overleden.

De feestmaand december zal dit jaar wederom beïnvloed worden door Corona. Langzaam zijn weer maatregelen ingevoerd die invloed hebben op ons dagelijks leven. Dit zal soms als weinig ingrijpend ervaren worden maar voor een aantal onder ons zal dit weer van grote invloed zijn op het dagelijks leven. Wij zullen er voorlopig mee moeten leven en het beste er maar van proberen te maken.

Ondanks Corona gaan zaken wel gewoon door. Wij kijken terug op een goed bezochte ledenvergadering waar de Gemeente na de pauze ons meegenomen heeft in de plannen rond Serooskerke Oost en het zwembad. De bewoners van de Woongaard hebben hun plannen gepresenteerd. Tijdens het huishoudelijke deel van de vergaderingen hebben wij afscheid genomen van Hedy van Straten en Lianne de Later. Wij verliezen hiermee twee betrokken leden, die veel werk voor ons dorp verzet hebben. Nogmaals onze dank voor de inzet gedurende afgelopen jaren. Gelukkig mochten wij twee nieuwe enthousiaste leden verwelkomen namelijk Yvonne Mesu en Leander Osté. Al met al kijken wij terug op een levendige en informatieve bijeenkomst.

De laatste paal in de Woongaard is geslagen door wethouder Chris Maas waarbij hij een mooie terugblik gaf op het proces dat voorafging aan de start van de bouw. Chris mocht ook optreden bij de opening van de nieuwe wijnwinkel waarbij hij eveneens de opening in het historisch perspectief wist te plaatsen. De bouw van de woongaard is nu in volle gang en medio 2022 mogen wij de nieuwe bewoners verwelkomen. De bebossing nabij het zwembad is verwijderd en de detail plannen voor de renovatie van het zwembad zijn gereed. De aannemer heeft er het volle vertrouwen in dat hij de renovatie voor het volgende zwemseizoen op tijd kan opleveren. Al met al lijken de plannen voor Serooskerke op stoom te komen. Volgens planning mogen wij binnenkort de wijziging van de bestemming Serooskerke Oost verwachten en daarna kan men hier daadwerkelijk van start gaan. Als dorpsraad blijven wij actief bij dit project betrokken en wij zullen u op de hoogte blijven houden.

Onlangs hebben wij informeel contact gehad met de Gemeente en een aantal zaken besproken.

Sinds de vorige Waker zijn er twee vergaderingen geweest, gelukkig konden deze weer fysiek wat een verademing is vergeleken met het digitaal vergaderen. Onder meer is tijdens die vergaderingen het volgende aan de orde geweest:

- Ontwikkelingen rond Serooskerke Oost;
- Renovatie zwembad, planning en het meest recente ontwerp;
- Ontwikkelingen rond de werkgroep Duurzaamheid waaronder uitkomsten enquête die gehouden is en initiatief Postcoderoos (zonnepanelen op het dak van de Manege);
- Opnieuw oppakken van de mogelijke aanleg natuurspeeltuin in de Zandput;
- Uitkomsten van de dorpschouw, het dorp ziet er in zijn algemeenheid netjes uit en de punten die geconstateerd zijn worden voortvarend opgepakt;
- Biodiversiteit in het dorp, wij gaan dit sprake brengen bij de Gemeente;
- Afsluiten van de pinautomaat op de Wilgenhoekweg en het plaatsen van een “pinbox” waarschijnlijk in januari op de Zandput.

Eind december is er nog een dorpsraadvergadering gepland. Wij hopen fysiek en anders wordt het weer digitaal. Wij hopen dat er dan meer nieuws te melden is rond Serooskerke-Oost.

Rest mij u heel fijne feestdagen toe te wensen en hopelijk kunnen u en ik gezond het nieuwe jaar in.

Op weg naar Serooskerke 2.0 deel XII

Izaäk Geschiere

Het is stil rond Serooskerke 2.0. Niet helemaal want het pad tussen de Goudvijver en de sportdoos is verdwenen en een nieuw schelpenpad leidt om de gymzaal heen. De eerste voorbereidingen voor de renovatie. Stil? Daphne Haaze vertelt dat er achter de schermen verwoed wordt gepuzzeld om alle stukjes in elkaar te passen.

Er zijn aardig wat stukjes. In elk geval de school, de kinderopvang en de sportzaal. Samen moeten ze hun plaats vinden in de Multi Functionele Accommodatie (MFA) en samen zullen ze verschillende functies moeten delen zoals bijvoorbeeld een gezamenlijke entree. Daar is veel overleg voor nodig.

Er is ook nog een nieuwte: aanvankelijk zouden er 20 woningen worden gebouwd in Serooskerke Oost maar het worden er “een paar” meer. Dat brengt een nieuwe puzzel met zich mee want de kwaliteit van de landschappelijke inrichting blijft uitgangspunt, ook bij meer vierkante meters wonen. Die woningen moeten bereikbaar zijn vanuit de Poortstraat, terwijl de zorgwoningen en de MFA per auto vanuit de Kadetweg moeten worden benaderd. Er komt dus een soort verkeersplein bij de MFA en hoeveel parkeerplaatsen zijn daar dan nodig en wat als de fitness of de fysiotherapie erbij komt? Leuke puzzels! Er is een bureau ingeschakeld om het proces ‘te komen tot één MFA met meerdere partijen’ te begeleiden en te kijken naar innovatief ruimtegebruik. En daar komt nog een nippend probleempje bij: dankzij Corona zijn de inkomsten

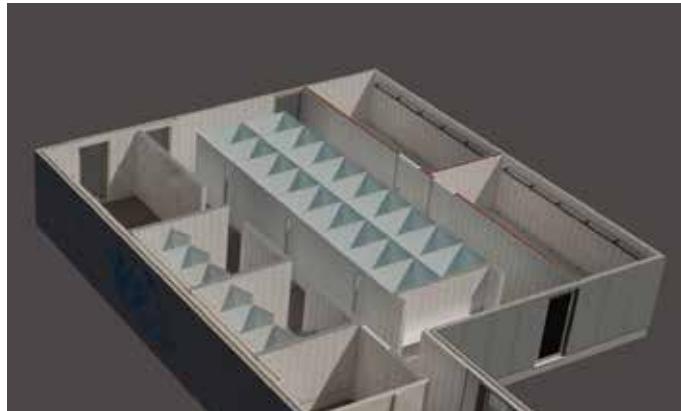

van enkele partijen onzekerder geworden, daar komt bij dat de prijzen van bouwmateriaal zoals staal en hout de pan uitstijgen.

Renovatie van de Goudvijver

Het bestek, het uitvoeringsontwerp, in een nieuwe vertaling, staat nu vast. Alle grove houtskoollijnen zijn vervijnd, in detail uitgewerkt. Van het materiaal op de grond (niet glad) tot de kleur en grootte van de tegels aan de muur. En de stofzuiger moet wel onder de bankjes in de kleedruimte passen, daarom moeten die 47 cm hoog zijn! Dus wordt er veel overlegd: met Iris Oomkes, accommodatiebeheerder van de gemeente, projectleider Daphne en de aannemer Vaessen uit Raamsdonksveer, een gespecialiseerd sportbouwer. De aanneemsom is bekend en ligt binnen het taakstellend budget! De uitvoeringsovereenkomst is inmiddels getekend. Alles zit dus nog steeds op schema.

En nu maar hopen dat er geen Elfstedentocht kan worden gereden..... want dan moet de bouw worden stilgelegd.

Bouw ecologische woonwijk Serooskerke begonnen

Antoinette Rath

"Veel mensen denken er over, maar jullie doen het gewoon!"

15 Oktober was het feestelijke startmoment van De Woongaard, de nieuwe woonwijk in Serooskerke. De werkzaamheden aan de woningen waren eerder die week begonnen en gingen zo voorspoedig, dat wethouder Chris Maas niet de eerste paal, maar de laatste paal sloeg. Chris gaf een korte speech, waarin hij vooral het doorzettingsvermogen van de pioniers van het eerste uur prees: het enthousiasme van de bewoners, de unieke samenstelling van de groep en de aanwezigheid van zoveel expertise op verschillende gebieden. "Veel mensen denken er over, maar jullie doen het gewoon!"

Ook de voorzitter van de Dorpsraad, Jan Kousemaker, hield een toespraak, waarbij hij de bewoners van De Woongaard hartelijk welkom heette als nieuwe bewoners van Serooskerke en waarin vooruit werd gekeken naar een harmonieuze toekomst.

Carrie - één van de oorspronkelijke bedenkers van De Woongaard én toekomstig bewoonster - en Abe - één van de jongste bewoners - , onthulden samen het straatnaambord "De Woongaard". Dit was mede mogelijk omdat de gemeente de straatnaam officieel heeft erkend.

De voorzitter van de oprichtingsvereniging van De Woongaard, Wim Buijze, nodigde hierna alle aanwezigen uit om een hapje, zelfgemaakt door de bewoners, en een drankje te nemen. Waaronder het zelf geperde perensap van de peren uit de perenboomgaard die onderdeel blijft van de wijk.

Hiermee is een eerste officiële stap naar het einddoel gezet: een groene en ecologische woonomgeving die ruimte biedt om elkaar te ontmoeten.

Inmiddels is de bouw al gestaag gevorderd. Funderingen zijn gelegd en bij het verschijnen van dit artikel kunt u wellicht ook al echt de eerste huizen zien ontstaan. De toekomstige bewoners hopen op een zachte winter, zodat de bouw niet vertraagd wordt en de eerste bewoners in het begin van het tweede kwartaal 2022 hun woning kunnen betreden. Ze kijken er naar uit en wensen u allen zeer mooie feestdagen!

foto: Gwendolyn Pieters

Een bankje langst de kant

Jan Zwemer

Leze julder die ook, die tips in de krante, eân keer in een weeke, om bievobbeld zuuniger an te kunne doen? Nuttig, mae je moe ook wè 's lache.

Ik zag 't a vò me: een man die z'n eige vertwuufeld afvraegt wien at er noe elken keer die wc-rollertjes plat drukt. En op den duur komt den aop uit de mouwe: 't is z'n eige vrouwe. 'Dan rolle ze nie zò 'ard af Kees, begriep je dat dan nie?'

Kees z'n mond gaet open asof n een 'eële sinaasappel wil inslikke. 'Huh? Watte?' Even laeter 'oor je z'n kwartje vaalle. 'Ei, daerom!'

Tjae, een idee is een idee ee. En zuunig is goed. Dat è 'k aoltie a gevonde, nie alleén de leste jaeren. De enorme luxe die as vò een 'oop mènsen biekbaer gewoon is, daer è 'k aoltoôs mee groôte oogen nè stae kieke. Dikke auto's, vèrre vakantiereizen, tachentig soorten kattevoer – aol nèrgensten vò noôdig en ik è d'r dan ook amper an mee gedae. Eân keer naer Amerika geweest, zeventien lessen in een auto – stikgezellig, mae vò mien goeng 't nogà 'ard.

Kan 't een tandje minder? Op den duur zu'n me mee z'n aollen toch wè moet. Dan kan je beter, zòas ik, dat avast gewend weze. Ik komme de leste jaeren weinig buuten Walcheren. Mae daer 'ebbe ik glad geén last van, want 't is 'ier zò kwaed nie en as je op een klein stikje van de wèreld leeft, leer je dat des te beter kenne. Zò kenne 'k op Seroos naebie elken boom – en bomen 'ebbe 't voordeêl dat ze elken tied van 't jaer wì anders bin. En eigenlijk aoltied mooi.

Neê, parkeer mien maer op een bankje ieversten in de Mantelienge of op eân van de durpen daeromtrent, en ik geniete net zò 'ard as eân die at veertien daegen nè Thailand gaet, of nè de Costa del Spul. Op zò een bankje zie je trouwens van aolles vòbie komme. As je dan stil an de kant zit, vaalt 'et op wat vor een 'aest vee mènsen 'ebbe.

Ook bievobbeld op een mooie zondagmiddag in de nae-zeumer, as de boomen op ulder mooist bin en de veugels gaefjes fluite.

Me zaete op een bankje in de Mantelienge, an een pad mee vee volk daerop – te voeten, op de fiets, in aollerlei kleuren en snel'eden. 'k Zeie tegen m'n vrouwe: Volgens mien zit er daer ergensten bie Vlissienge of Westkapelle, waer at da pad dan ook begint, een reus in een 'ol.

Een reus, in een onderaerds 'ol, en die doe nikks anders as 'eël den middag mènsjes op fietsjes opwindé, en ze dan loslaete. Dan zet n ze neer op da pad en dan rieen ze dat in eân keer glad 'eël uit. Dikkels mee z'n tweéen, zie je dat ook nie? In een soort uniformpjess, en ze kieke nie op of om. Alleén mae voruut, en ze 'ebbe een rotgank. Hup, hup, tussen de andere mènsen deur – en mae vliege toet as ze an 't ènde bin of waer dan ook.

M'n vrouwe zag dat ook wè vò d'r. Een reus in een onderaerds 'ol.

Zie je noe 'oe weinig a je noôdig eit om jen eige een bitje te vermaeken? Een klein bitje fantasie is genoeg. Kiek, da's noe een tip van mien. Net zò eân as die van dat wc-rollertje. Vee succes ee.

Alle energie zelf opwekken?

Izaäk Geschiere

Jannieneke van der Put en Jasper Pouwelse wonen samen met hun twee kinderen, Thomas en Evi, aan de Noordhoutstraat. Jasper heeft een bedrijf met zijn vader: cProfcom-IT. Kerntaken zijn computerreparatie, computeronderhoud en ICT beheer bij bedrijven. Jannieneke is ook zelfstandig ondernemer. Ze staat met haar verkoopwagen op diverse standplaatsen in de provincie Zeeland. Ze verkoopt allerlei soorten kaas. Sinds 2019 bezitten ze samen eenloods in de Zompe. Een druk leven. Jasper: "Ik stop maar met tellen als ik de 60 uur in de week heb bereikt."

Ze kochten hun tweekapper in juni 2013. Een huis dat in 1973 is gebouwd en dus nauwelijks was geïsoleerd. Jasper volgt technische innovaties op het gebied van het opwekken en gebruik van energie op de voet en hij heeft altijd oog voor het kostenplaatje. Toen hun benzineauto in 2015 op was, rekende hij dan ook uit wat op termijn beter uitpakte: een elektrische of toch maar weer een "ouderwetse" auto. Ondanks de hoge aanschafkosten bleek, over 10 jaar genomen, de elektrische het voordeiligst! Maar dan moet je wel zelf energie opwekken. Dus plaatsten ze na verloop van tijd en accumulatie van spaargeld 17 zonnepanelen op het dak van hun huis, schuur en uitbouw. Inmiddels zijn de eerste balken aangeschaft om op de garage ook een schuine kap te bouwen en zo ruimte te creëren voor nog meer zonnepanelen en een zonneboiler.

Als je zo'n elektrische auto hebt, moet je hem ook gebruiken, zelfs als je met vakantie wilt naar Oostenrijk. Dat zocht Jasper voor hun vakantietrip in 2019 uit. Kan dat als je een bereik hebt van 80 km en je 20 km speling wil houden voor het geval er een lader niet werkt? Ja, dat kon, al deden ze er 2 keer zolang over..... Nu doen ze er met de elektrische auto van Jannieneke uit 2019 nog 3 uur langer over dan met een benzineauto. Het aantal oplaadpunten is tegenwoordig zo uitgebreid dat "benzine rijden donde is". Ze hebben de smaak te pakken want een elektrische verkoopwagen is ook al besteld. En ze hebben plannen om op hun loods ook zonnepanelen te plaatsen om aan de broodnodige energie te komen.

En dat nauwelijks geïsoleerde huis met een gewone cv ketel?

Jasper: "We hebben eerst de zolder aangepakt en het dak aan de binnenkant met 8 cm schuimplaat beslagen en het dakraampje vernieuwd met dubbel glas en er isolatiewanden van 8 cm ingezet. Ook hebben we een airco met lucht / lucht warmtepomp op de bovenverdieping geplaatst. In eerste instantie om de slaapkamer op het zuiden af te koelen in de zomer maar die gebruiken we

ook om 's winters de bovenverdieping te verwarmen. De meeste kamers zijn inmiddels voorzien van vloerverwarming. We willen de cv ketel nog vervangen door een lucht / water warmtepomp die voor de verwarming moet gaan zorgen. Dat werkt beter in combinatie met vloerverwarming."

Waarom geen hydride luchtwarmtepomp? Jasper: "Dat is flauwkul. Dan heb je nog gas nodig dat via een gaspijp uit Rusland moet worden aangevoerd. Ik wil van het gas af. Elektriciteit kun je thuis opwekken als je je dak vol legt en/of meedoet aan de postcoderoos. Vloerverwarming maakt het efficiënter en comfortabeler en je bent uiteindelijk goedkoper uit. Het is een andere manier van denken: waarom gaspijmpjes door je woning laten lopen waar brandbaar spul doorheen gaat als het ook anders kan?"

Welke plannen hebben ze nog?

"De muren moeten nog geïsoleerd, een paar kozijnen moeten worden vervangen en voorzien van goed geiso-

leerd glas. En ik noemde al de lucht / waterwarmtepomp en de zonneboiler. Onze droom is om uiteindelijk voor onze twee panden en onze auto's alle energie zelf op te wekken. Hopelijk hebben we dat over 3 jaar verwezenlijkt."

Nog een tip?

"Een wasdroger met warmtepomp kost bij aanschaf meer, maar wanneer je die zoveel gebruikt als wij met 2 jonge kinderen is die meerprijs in 2 jaar terugverdiend."

Definities:

Lucht/ lucht warmtepomp

De meest toegepaste lucht/lucht warmtepomp is en ziet er uit als een airco-installatie.

Deze 'airco' toestellen zijn tegenwoordig bijna allen omkeerbaar: de verdamper wordt condensor en omgekeerd. In de koelmodus wordt binnen energie ontrokken en buiten afgegeven. In verwarmingsmodus wordt buiten energie ontrokken en binnen afgegeven.

Lucht/ water warmtepomp

De lucht/water warmtepomp onttrekt energie uit de buitenlucht en staat dat binnen af aan water waardoor het water warm wordt. Het warme water kan worden ingezet om ruimten met (laag temperatuur) radiatoren of vloerverwarming te verwarmen. Daarnaast kan tapwater voor de keuken of badkamer worden opgewarmd.

Terugkoppeling enquête over duurzaamheid

Bert van Halderen, werkgroep Duurzaamheid Serooskerke

In september heeft de werkgroep ‘duurzaamheid’ bij alle inwoners van Serooskerke een brief in de bus gestopt met de vraag om digitaal een enquête in te vullen. Zoals ook in de brief beloofd, geven we hierbij een terugkoppeling van de resultaten.

Ten eerste dank aan alle mensen die hem hebben ingevuld, met 102 reacties zijn we heel blij en hebben een goed beeld gekregen van wat er in het dorp leeft op het gebied van duurzaamheid.

De belangrijkste resultaten uit de enquête zijn:

- 60% van de invullers geeft aan, dat ze al bezig geweest is met (betere) isolatie van de woning. Voor de andere inwoners valt hier dus nog het nodige te winnen, zeker nu de prijs voor energie zo stijgt.

- er is veel interesse om samen met anderen in de eigen buurt mee

te doen aan een isolatieproject. Hierdoor kunnen vaak de kosten worden gedrukt.

- bijna 60% overweegt om binnen 3 jaar over te stappen op een elektrische auto. Deze mensen willen de laadpaal bij voorkeur op eigen terrein en niet op een speciale parkeerplaats in de straat.

- er is ook veel interesse in een snellader op het dorp, waarmee je in korte tijd een elektrische auto kunt opladen.

- zonnepanelen worden al veel toegepast, andere energie-opwekking (zoals via een warmtepomp of zonneboiler) is nog erg beperkt.

- meer dan 60% van de invullers heeft interesse in het meedoen aan een postcoderoos-project. Inmiddels is de werkgroep al druk bezig met onderzoek naar de realisatie van zo’n project in ons dorp.

- bij de vraag over informatiebehoefte, geeft een grote groep aan dat ze meer wil weten over alle subsidiemogelijkheden.

Op basis van deze enquête zal de werkgroep bepalen waarmee ze de komende periode aan de slag gaat om de duurzaamheid in ons dorp te verbeteren. Als inwoners zelf initiatieven (willen) ontwikkelen op dit gebied horen we dat natuurlijk graag.

We houden u op de hoogte !

Een echte vogelaar ziet ze altijd vliegen

Izaäk Geschiere

Zomertortel

Corstiaan Beeke woont nu ruim 3 jaar met zijn gezin in Serooskerke. Hij stamt uit een onderwijsersgezin, zelf geeft hij Duits aan het Calvijn College in Goes. Hij is een energiek mens en een bevlogen docent, die 3 keer per week op de fiets (geen elektrische!) naar zijn werk rijdt. Hij noemt zich een mensenmens, een prater, die pas echt tot rust komt, als hij door de Sint Laurens Weipoort rijdt om vogels te gaan spotten en fotograferen.

Het begon allemaal in mei 1994 toen er een Amerikaanse Goudplevier zat bij de Zandvoortse weg. Daar werd de vogelaar in hem geboren. Vogelaars heb je in veel soorten. Van de competitief ingestelde, bij wie aantalen en scores een grote rol spelen tot de stille genieter die in de vrije natuur prachtige plaatjes schiet van dat ene zeldzame exemplaar. Dat is voor hem de ultieme prikkel: zelf zeldzame vogels vinden. Dat betekent niet dat hij in het weekend naar Texel rijdt omdat daar een zeldzame vogel is gezien. Dat weigert hij niet alleen omdat hij het milieutechnisch discutabel vindt maar ook omdat het veel mooier is om zelf een zeldzaamheid te ontdekken. Corsti-

aan: "Ik sta altijd aan, scan voortdurend, ook tijdens het autorijden. Er zijn zoveel dingen te zien die andere mensen niet opvallen!" Na 27 jaar herkent hij elke vogel die hij ziet. Zo'n 10 uur per week is hij buiten te vinden om te kijken, te fotograferen. De Weihoek en de Westkappelse dijk zijn z'n favoriete stekken.

Wat hem ook zeer fascineert is het fenomeen van de vogeltrek: de biologische klok van de vogels die erg nauw luistert. "Half april hoor je altijd dat de koekoek is gearriveerd." Hij is ook niet te beroerd om in de auto te stappen om naar Telpost Breskens bij Waterdunen te rijden. Soms geven Belgische collega-tellers via de app door dat er bijzondere soorten aan komen. Dat gebeurde bijvoorbeeld op 2 juni 2021. Toen Corstiaan op de telpost zat, meldde de app dat er 2 roze spreeuwen onderweg naar Nederland waren. Uiteindelijk zag hij die morgen zes roze spreeuwen in groepjes voorbij komen. Dat was uniek voor Nederlandse begrippen.

Als ik hem vraag of hij effecten van de klimaatverandering ziet, aarzelt hij. De zwaluwen blijven overwinteren in Afrika maar er blijven tegenwoordig wel enkele tientallen lepelaars in Zeeland in de winter. Dat gebeurde vroeger niet. Sommige zangvogels blijven ook wat vaker hier in zachte winters. Corstiaan: "Het veranderende landschap heeft wel stevige invloed." Door het verdwijnen van een geschikt biotoop zijn de meeste broedpaartjes zomertortels uit Nederland verdwenen. Op Walcheren broeden nog enkele tientallen paartjes, waarvan minstens één paartje in Serooskerke. Corstiaan: "Mijn kleinkinderen zullen dat niet meer meemaken." Afgelopen zomer heeft hij ze nog een week lang kunnen voeren in zijn voortuin. Uniek!

In z'n algemeenheid kun je zeggen dat het aanbod aan vogelsoorten in Nederland zo nu en dan wat wisselt. Dat is een gevolg van een combinatie van factoren: veranderingen in klimaat en landschap, toenemende recreatiedruk en voedselaanbod. Maar de aanleg van bijvoorbeeld het Noordervroon bij Westkapelle levert een aantal nieuwe soorten op of meer van dezelfde soort. De kust is goud om vogels te spotten en wij hebben in Nederland 360 km kust. De Belgen zijn jaloers op ons. "Houd jullie kust in stand, niet laten verrommelen, geen ontvreemding van de eigenheid." Westkapelle is dan ook de lievelingsspot van Corstiaan.

Wat staat er nog op zijn wensenlijst?

"Ik hoop ooit nog eens een Grote Franjepoot, dat is een steltloper, te zien op Walcheren. Ik heb hem in 2002 gezien op Tholen. Hij is tot nu toe 25 keer gespot in Nederland." En dan er uiteraard een foto van maken. Hij is fotoredacteur van de Avifauna Zealandica. Dat wordt een aardig naslagwerkje.... Tweemaal 750 pagina's! Het komt begin 2022 uit. Deze avifauna is nu tegen een gereduceerd tarief te bestellen: Avifauna Zealandica bestellen | Sovon.nl

Als je op de hoogte wil zijn van een overzicht van de mooiste vogelwaarnemingen op Walcheren kun naar deze site:

VWG Walcheren | Een vereniging van enthousiaste vogelaars. Elke maand komen er weer nieuwe foto's bij.

Op Corstiaan Beeke's PhotoGalleries@pbase.com zijn een heleboel mooie vogelfoto's te bekijken, die hij voor het grootste deel op Walcheren heeft gemaakt.

Een beheerder met pedagogisch talent

Bert Geleijnse

Dit jaar ging ik met mijn 3-jarige kleinzoon naar het Oude Brandspuithuis. Hij heeft het er nog steeds over en zijn voorraad kleine en grote brandweerauto's is sindsdien gegroeid.

Wat is voor kinderen toch de magie van dat Brandspuithuis vraag ik me af. De sfeer in het gebouw? De oldtimers en de oude attributen? De ontvangst? Om daar achter te komen, mag ik een keer meelopen, wanneer Wim van Haerden een groepje kinderen ontvangt in 'zijn Brandspuithuis'.

10 november 14.30 uur: De 7 jarige Jachin - als brandweerman uitgedost - meldt zich met moeder Julianne, vader Andries en twee broertjes. Het is zijn verjaardagsfeestje, dus stommelen vijf vriendjes en vriendinnetjes mee naar binnen.

"De kinderen voelen aan dat Wim echt is en belangstelling heeft."

Wim vangt ze samen met echtgenote Liesbeth op en wijst ze waar ze hun jassen kunnen ophangen. Opvallend: hij is direct in gesprek met ze, stelt vragen en de kinderen antwoorden onbevangen. Vader Andries later daarover: "De kinderen voelen aan dat Wim echt is en belangstelling heeft."

De brandweerauto is natuurlijk de grote attractie: de kinderen vliegen er op af, klauteren er in. Wim fungeert als aangever, bootst met licht brand na in het decor van de Lindeboom. "Jongens, er is brand, we moeten mensen redden uit het gebouw en de brand blussen!" De kinderen rennen fanatiek met de 'brandslang' en sjouwen met de 'slachtoffers' -poppen en speelgoedbeesten- op een brancard naar de volgende oldtimer: een oude ambulance.

Wim sjouwt mee als een soort teamleider ambulancezorg: "Voorzichtig, ja, draaien maar met de brancard, ja, zet maar neer."

"Wie is er bang voor slangen?"

Van de ambulance naar de oude politieauto. Het gaat allemaal op een bijna vanzelfsprekende manier, 5 kinderen in de politieauto, wie wil mag een politiepet op. Wim geeft weer een 'voorzetje' met de megafoon: ' Attentie, er is een boef in het gebouw, die moeten we proberen te vinden. Laten we gaan kijken!' En hup daar gaan de kinderen weer naar de oude cel, die zich in het complex bevindt. Daarnaast de toren, waarin de brandslangen hangen "Jongens wie is er bang voor slangen?" Volgt weer een kort verhaaltje over vlas, waarvan de brandslangen vroeger gemaakt werden en daarom te drogen moesten worden gehangen.

En ja, de brandslangen moeten wel aangesloten worden op een waterput, dus worden 2 kinderen aan het werk gezet met koppelstukken. De meeste kinderen zijn erg geïnteresseerd en de enkeling die het teveel wordt....ach, er valt nog zoveel te ontdekken in dit museum.

Dan is het tijd om even te pauzeren: limonade van het huis en cupcakes van moeder Julianne.

“Meestal doen we het op deze manier”, vertelt Wim me intussen, “we beginnen met het brandblussen, de ambulance en de politie hier beneden. Dan houden we pauze en kunnen de kinderen daarna ook op eigen gelegenheid nog even spelen. Het is belangrijk dat je rust en activiteit afwisselt en de kinderen ook zelf hun gang laat gaan. Zo’n programma moet ook voor kinderen niet te lang duren.”

“Weten jullie wat een goudschat is? Daar gaat Bert (een collega oud-brandweerman -BG) alles over vertellen.”

De kinderen luisteren vol aandacht naar het verhaal van de gouden munten en kunnen als ze willen ook even in de vitrine met munten kijken. Wim zet wel een stoel klaar waar ze op kunnen klimmen.

De grote brandweerauto blijft trekken als een magneet. De kinderen krijgen alle gelegenheid om er in te klimmen, nog een keer de brand te blussen of in de trapauto’s rond te rijden. Wim loopt wat rond, geeft individueel aandacht als dat nodig is en is ook niet te beroerd om de schoenveters van een bezoekertje te strikken.

Dan wordt de draad van de rondleiding weer opgepakt. Wim door de megafoon: “Jongens, gaan jullie mee boven kijken?” Langs de foto’s met reddingsactie van de brandweer met grote branden en paarden, die uit het water zijn gehaald. Sirenes worden geprobeerd en zware knipscharen bekijken. Elke keer weet Wim wel weer door een vraag of opmerking de aandacht van de kinderen voor het onderwerp te vangen. Spelenderwijs krijgen ze op hun niveau ook het een en ander mee over veiligheid en brandpreventie.

Met een leuk filmpje wordt weer een rustmoment ingebouwd, waarna de kinderen nog even op hun eigen manier afscheid kunnen nemen van dit museum, waar voor hen zoveel te beleven valt. Bij het weggaan een diploma en -jewel, we zijn toch óók een educatief museum- een folder over Brandveilig Wonen

“En Wim”, vraag ik, “ben je nu niet moe?” Hij grijnst: “Ik kan nog wel een groep hebben”

Conclusie na een middagje meelopen:

Het gaat over goud in het Brandspuithuis, maar dat niet alleen, goud is ook de combinatie van een oude brandweerkazerne propvol historie en een beheerder met een pedagogisch talent. Het talent om kinderen kinderen te laten zijn. Misschien ook wel door zelf even kind met hen te zijn tussen al die oude auto’s. Kleinzoon is straks weer van de partij.

Een nieuwe wereldwinkel

Izaäk Geschiere

wereldwinkel

Toen André van der Hoofd, de eigenaar van de locatie, waarin de wereldwinkel was gevestigd, meldde dat deze locatie zou worden gesloopt, gaf hij de tip om eens te informeren naar Torenstraat 7 dat net was verkocht. Sybren Willems en Wendy Jongepier, de nieuwe eigenaars, hadden plannen om daar een winkeltje te vestigen met daarboven een B&B en er achter een atelier.

“We waren er vlug uit,” zegt Peter Louwerse, de voorzitter van de wereldwinkel Serooskerke. Ik vraag hem of ze niet hebben overwogen te stoppen want Corona laat overal zijn sporen na. Peter geeft aan dat de omzet in 2020 met ongeveer een derde is verminderd, mede omdat er geen markten meer werden georganiseerd. En daar deed de

wereldwinkel altijd goede zaken. In 2021 trok de omzet weer wat aan maar bleef onder het gebruikelijke peil. Peter: “Nadat we alles op een rij hadden gezet, hebben we besloten een huurcontract voor 3 jaar te tekenen. Dat is een verantwoorde keuze met zicht op een redelijke omzet en hopelijk weer wat markten volgend jaar.”

Wat is de echte drijfveer om een wereldwinkel te runnen op Serooskerke?

“Omzet genereren voor mensen om ze een eerlijke boterham te laten verdienen. Elke euro omzet betekent voor arme mensen een eerlijk inkomen.”

Het staat zo op de site www.wereldwinkelsnederland.nl:

Een wereldwinkel is – kort gezegd - een winkel voor eerlijke handel (fair trade).

De criteria voor fair trade zijn:

- kansen voor gemarginaliseerde producenten
- eerlijke prijzen, leefbare lonen, en indien nodig voorfinanciering
- verantwoorde arbeidsomstandigheden
- geen kinderarbeid, geen gedwongen arbeid
- gelijke kansen voor mannen en vrouwen
- vakbondsvrijheid en aandacht voor de ontwikkeling van de medewerkers
- zorg voor het milieu
- contracten afsluiten voor een langere periode, bieden van ondersteuning aan producent
- transparantie

Maar er liggen toch ook al een heleboel fair trade artikelen in de supermarkt?

Peter: "Dat klopt en dat is een goede zaak. De wereldwinkels hebben daar in feite voor gezorgd. Als gevolg daarvan zijn we naast koffie, chocolade etcetra meer non-food artikelen gaan verkopen. We zijn nu meer een cadeauwinkeltje geworden waar je een leuk cadeau voor vrienden, bekenden en kleinkinderen kunt kopen. We hebben

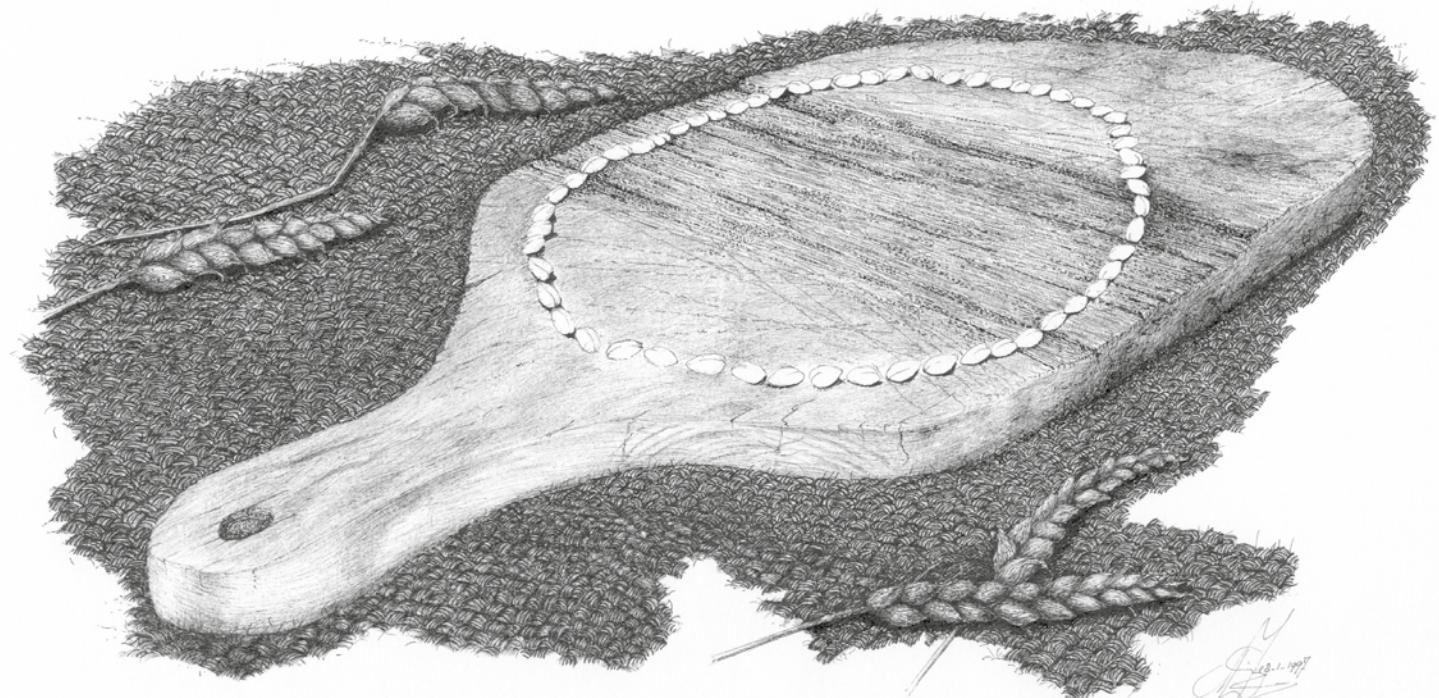
een vaste, (eigenlijk nog te) kleine kring van klanten uit Serooskerke en omgeving. En de (Duitse) toeristen zijn ook belangrijke klanten. Ook leveren we koffie en thee aan een aantal grootverbruikers en maken we kerstpakketten voor organisaties. In Kamperland en Veere hebben we verkooppunten in bestaande winkels."

Als je alles al hebt, geen spullen meer nodig hebt, of zelfs aan het ontspullen bent, kun je het werk van de Wereldwinkel steunen met een gift.

Rekeningnummer NL25 RABO 0365225266 ten name van Wereldwinkel Serooskerke. Aftrekbaar van de belasting want het is een Anbi instelling!

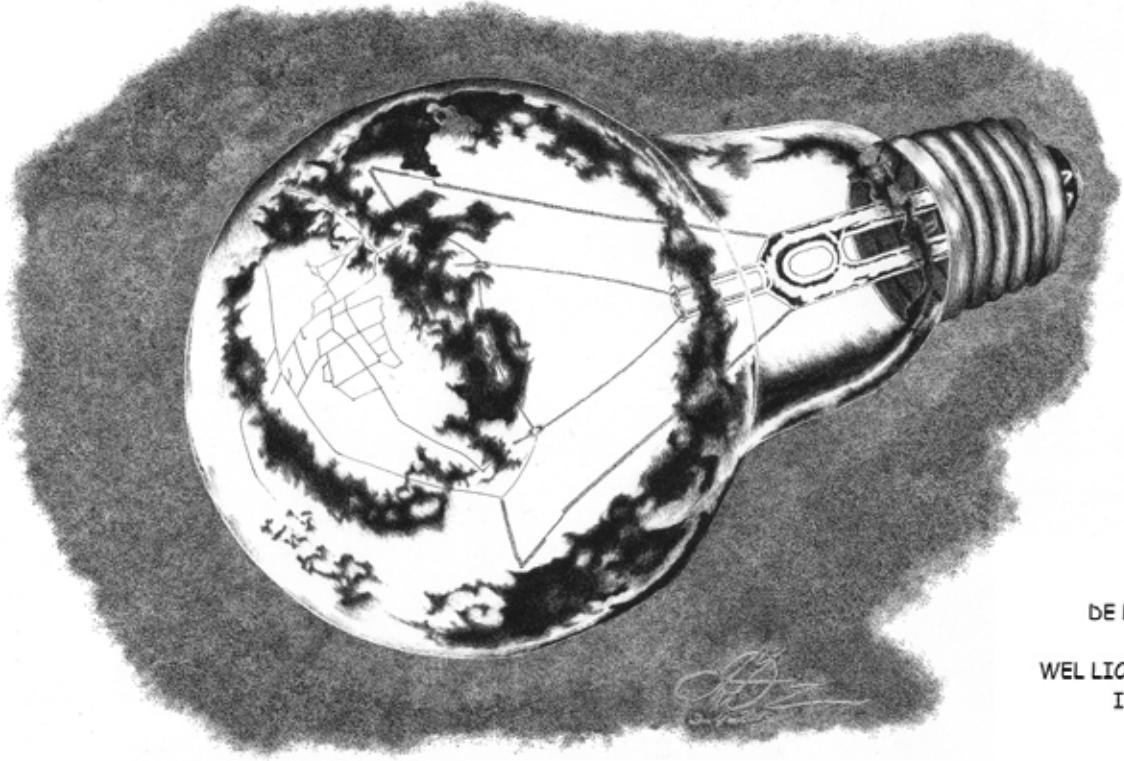
Pentekeningen door Johan de Visser

GRAANCIRKEL

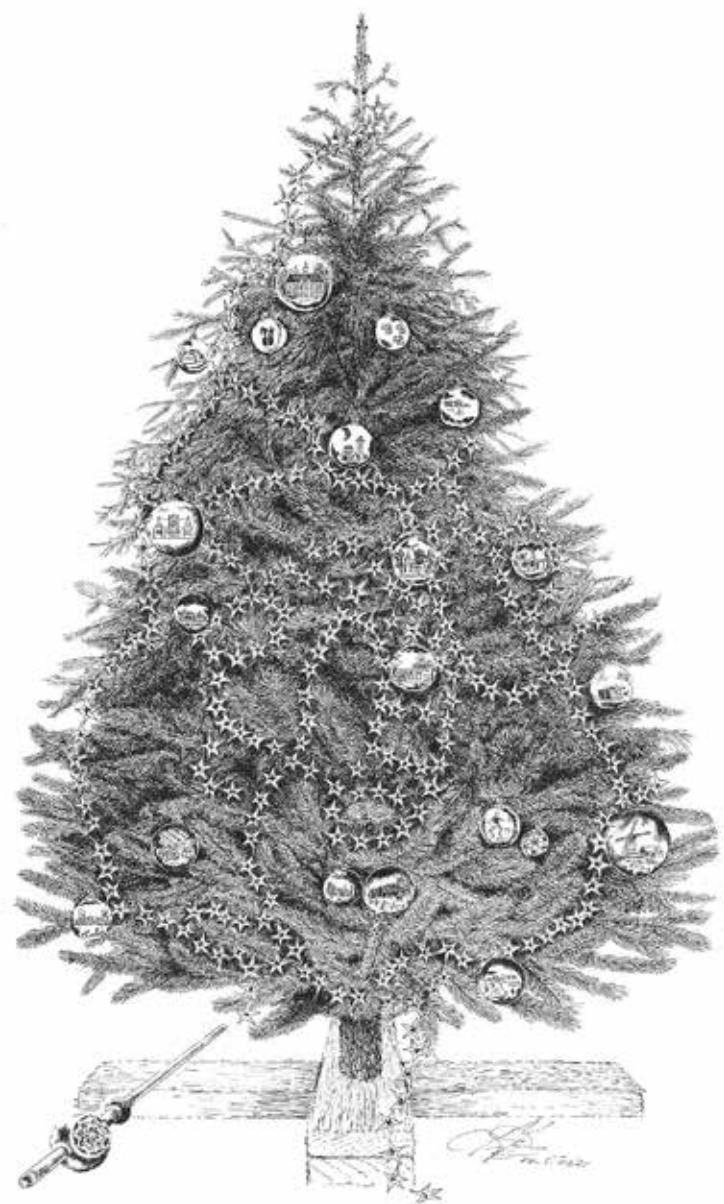
ER BROOD OP DE PLANK IN ZIEN

IS EEN MYTHE

DE LAMP GEDOOFD

WEL LICHT TAST MEN NIET
IN DE BLINDE

DE PIEK

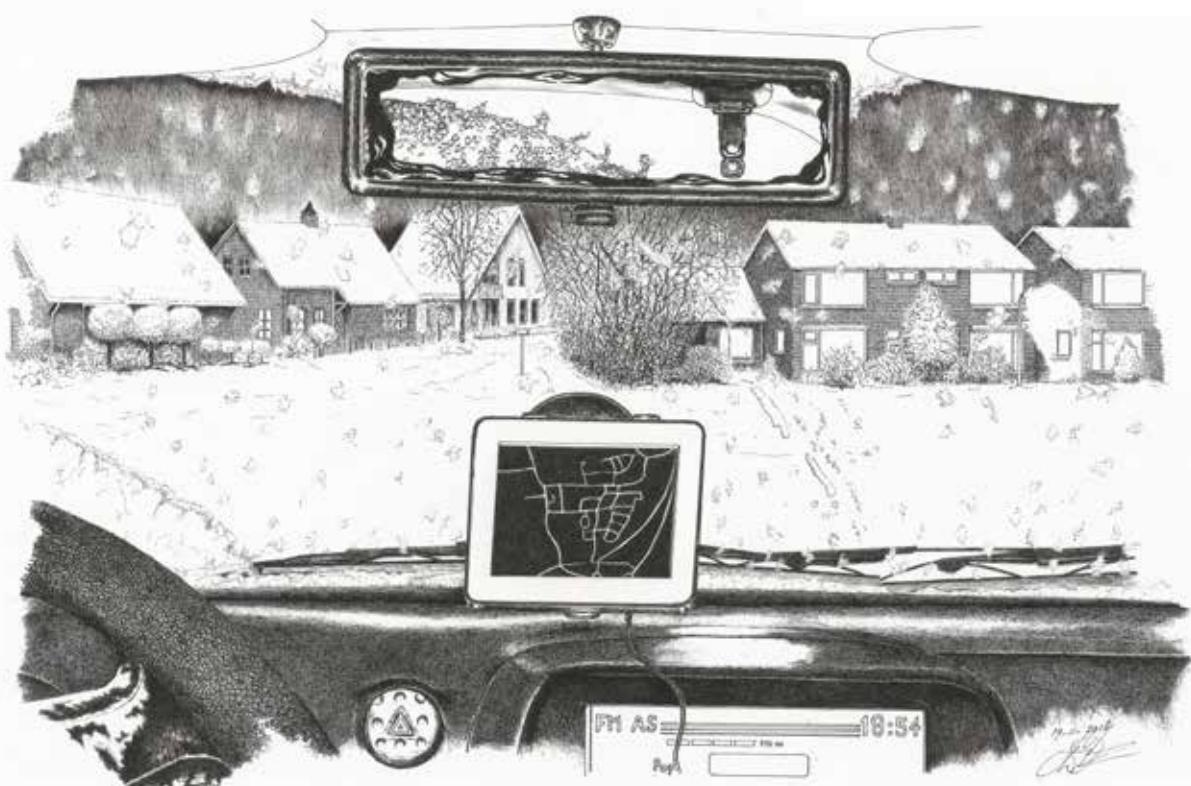
IS HET HOOGSTE PUNT
VAN HOOGTE EN DIEPTEPUNT

VOGELSPOREN

ZONDER PLAN OP ZOEK

NAAR VOEDSEL

WEGEN VERBORGEN

VOOR NAVIGATIE IN DE BLINDE

ZICHT UIT HET GEHEUGEN

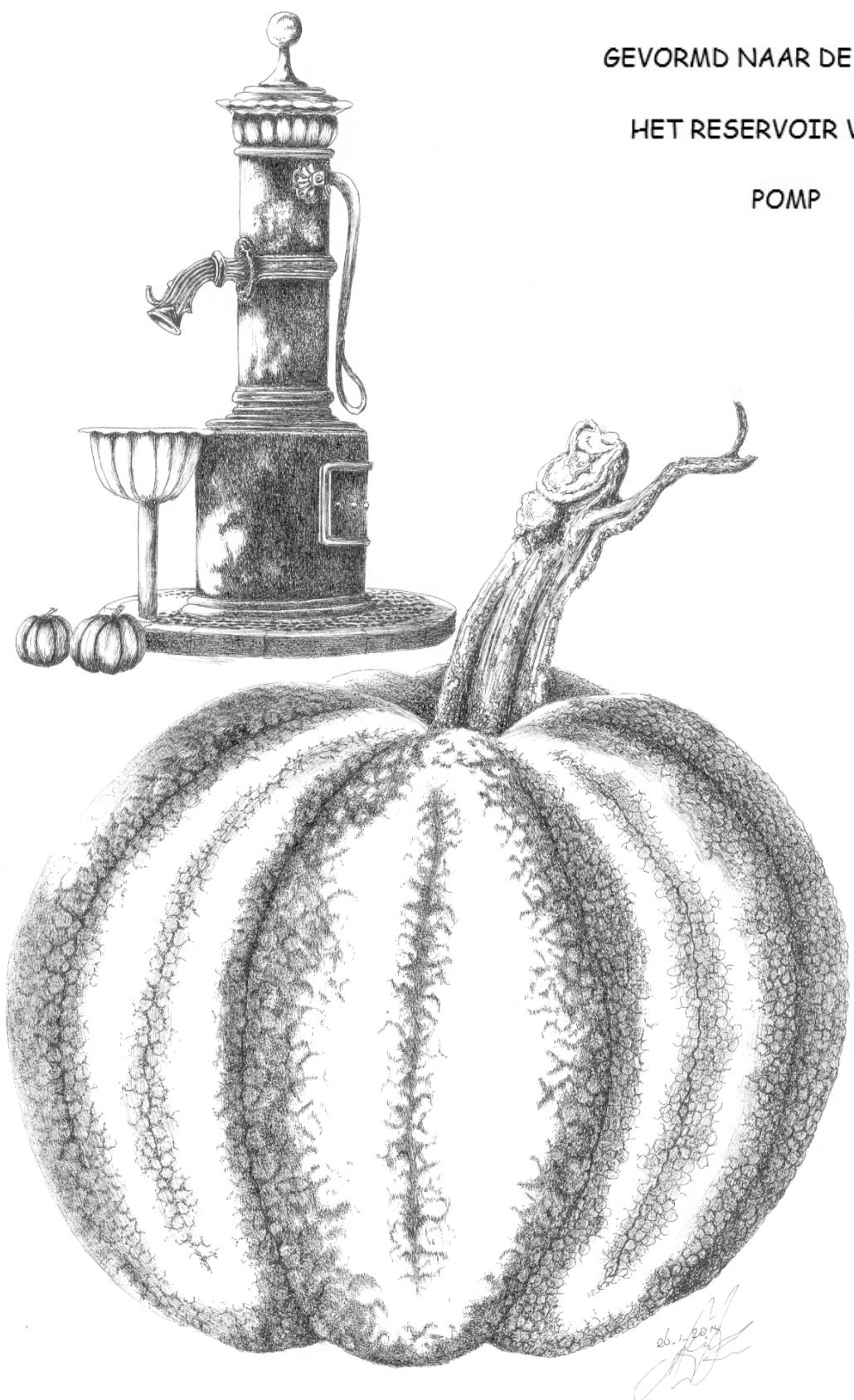

POMPOENEN

GEVORMD NAAR DE NATUUR

HET RESERVOIR VAN DE

POMP

'Wie de berm niet eert, is het land niet weert!

Narretje

Daar zijn we dan weer, aan de vooravond van 2022, de donkere dagen rond kerstmis in het vooruitzicht. Hoezo donkere dagen? Weken voor 5 december, volop kerstverlichting in tuinen en op daken. 'Zeeuwen kopen hun kerstbomen niet te vroeg, eerst Sinterklaas', kopte het provinciale nieuwsblad. 'Zeeuwen zijn nuchter'. Nou, op Seroos toch wel een beetje aangeschoten dan.

'Komt de kerstmis voor de Sint, dan is 't gedaan met 't kind', staat op een tegeltje in huize Nar. Nou, zover zijn we dus nu. Maar goed, U zult Nar er niet meer over horen. U bent gewaarschuwd.

Uit die vorige Nar trouwens ook: de jubel over de, eindelijk, ongemaide bermen? De overvloed aan bloemetjes, klavers? Het insectenparadijs? Het was op de dag dat de Waker in de bus viel dat alles weer volledig gekortwiekt was. Weg klavers! Weg hommels! Alsof ze het geroken hadden, de bermpiraten. Op een ander tegeltje van Nar staat: 'Wie de bermen verachten, kunnen de zwermen verwachten'.

Over bermen gesproken: het schijnt dat de vrienden van RiksWaterStaat nu eindelijk, eindelijk, eindelijk, de grintbermen langs de parallelwegen fatsoenlijk gaan verharden. Iets wat destijs direct had moeten gebeuren maar ja: een erg groot deel van het 'Veerse N57 budget' was door RWS uitgegeven in het Middelburgs deel. Iedereen alweer lang vergeten natuurlijk, Nar niet. Hij kan er nog giftig van worden. Daar kom je zulke bermen niet tegen hoor. En ook de 60 km wegen daar zijn netjes voorzien van belijning. Waar RWS in Seroos verkondigde 'dat op 60 km wegen geen belijning hoort'. Misschien dat dan ook gelijk de ontbrekende reflectiepijlen in de bocht bij de fietstunnel Vrouwenpolderweg weer aangebracht kunnen worden?

En nóg een berm item! Schreef Nar een keer dat ie wel eens met een leeg bierblikje gezien kon worden, dat ie dat niet zelf had geleegd maar opgeraapt uit de berm? Nu ziet ie ineens geregeld dorpsgenoten door de bermen struinen, gewapend met afvalgrijper en plastic zak voor de oogst. Fantastisch! Tot ver buiten het dorp zelfs, één keer heeft Nar mensen voorzichtig omgedraaid, richting Seroos. Je wil toch ook weer voor donker thuis zijn, toch? Maar mooi hoor. Ook een dorpsgenoot gezien die onregelmatigheden van de stoep oprapte. De twee honden die ze daar neergelegd hadden keken belangstellend toe. Kijk, zo wordt het wat, chapeau!

Nar had u trouwens ook graag op de hoogte gebracht of we volgend jaar nog steeds het 825 jarig bestaan gaan vieren. Maar hee: de hele dorpsplan website ligt plat! Het zal toch niet zo zijn dat de webmaster de stekker eruit getrokken heeft na de vorige Nar? De verslagen en dergelijke van de Dorpsraad staan nu in elk geval keurig chronologisch! Dank, webmaster. Ga zo voort. Op een derde tegel in huize Nar staan de wijze woorden: 'Al is het Internet nog zo snel, de webmaster bepaalt het spel'.

Komen we tot het slotakkoord. Terwijl Nar deze woorden uit zijn toetsenbord perst, trekken zich weer donkere wolken samen. Het zal toch niet zo zijn dat we weer van die schrale dagen gaan krijgen? Het lijkt er echter erg veel op. Nar kan alleen maar wensen dat iedereen, uit zichzelf, zijn handen goed wast. En geregeld. Afstand houdt, mondkapje draagt. Thuisblijven als je je niet lekker voelt. Al die dingen. Als je er totaal anders over denkt: prima. Maar ga niet de boel saboteren en doe niet alsof je op een andere wereld leeft. Het is vrij gemakkelijk om naar anderen te wijzen. Op een vierde tegeltje staat: 'Wie naar een ander wijst, wijst met vier vingers naar zichzelf'. Het is ook vrij gemakkelijk om dit te schrijven. Nar weet het. Maar echt: het gaat alleen maar lukken als we allemaal de mentaliteit hebben om met een grijper de berm in te duiken, de stoep drolvrij te maken.

Nar hoopt met heel zijn hart, hoe narrig ook: dat u fijne dagen zult hebben, dat de lichtjes niet voor niets branden en vooral: dat u gezond mag blijven!

Zo, en nu aan de slag met vakantieplannen. Het wordt waarschijnlijk 'Bermtoerisme in eigen land'. Want zoals op het laatste tegeltje staat: 'Wie de berm niet eert, is het land niet weert!'

Sandra: Gemeente Veere neemt jongeren zeker serieus

Bert Geleijnse

In de serie 'Jongeren in Serooskerke' ditmaal niet jongeren aan het woord, maar Sandra van der Linde, al 13 jaar jongerenwerker bij de Stichting Welzijn Veere. Met haar praat ik over haar werk en wat ze daarin in de loop der jaren heeft zien veranderen. Maar we beginnen met de Jeugdraad. In de vorige editie van de Waker sprak ik hierover met Nathaly en Mariska, twee jongeren uit ons dorp.

Sandra: "Mijn ervaring is dat er in de Jeugdraad goed naar elkaar geluisterd wordt. De kunst voor het gemeentebeestuur is om beleid en maatregelen, die voor jongeren van belang zijn, zo naar hen te vertalen, dat het voor hen concreet is en ze er als Jeugdraad iets over kunnen zeggen. De stukken, waarover de Jeugdraad een mening of advies wordt gevraagd, zijn ambtelijke stukken, die voor jongeren vaak niet of moeilijk te begrijpen zijn. Jongeren weten niet altijd wat er dan van een Jeugdraad verwacht wordt. Omgekeerd is het niet altijd makkelijk voor ambtenaren om de denk- en belevingswereld van een zestienjarige aan te voelen."

Vertaalslag

Die vertaalslag over en weer is dus heel belangrijk. "Gelukkig is er bij de gemeente een medewerker, die bij alle vergaderingen van de Jeugdraad, 5 x per jaar, zit en samen met mij er op toeziet, dat die vertaalslag ook gemaakt wordt. Als stukken te ingewikkeld zijn voor jongeren, kaarten we dat aan bij de ambtenaren en we helpen de Jeugdraad bij het lezen van de stukken en het geven van een advies."

Jeugdraad: adviseren én oliebollen bakken

Dat het niet altijd makkelijk is om verwachtingen op elkaar af te stemmen wil nog niet zeggen dat het gemeentebeestuur jongeren en hun wensen niet serieus neemt. Sandra is ervan overtuigd dat de gemeente wel degelijk met de wensen en ideeën van de Jeugdraad rekening houdt bij het maken van jeugdbeleid en daar advies over wil hebben van de jongeren. Bijvoorbeeld over de vraag hoe jongeren het beste bereikt kunnen worden met informatie over voorzieningen, zoals WMO Jeugd. Daar had de Jeugdraad wel een aantal zinnige suggesties voor. "Het is zeker niet eenvoudig voor de leden van de Jeugdraad om het gemeentelijk beleid te kunnen begrijpen en beoordelen", zegt Sandra, "ik kan me dan ook voorstellen, dat het organiseren van activiteiten een aantal van hen beter ligt." Want dat doet de Jeugdraad ook: per jaar worden met ondersteuning van Sandra drie activiteiten voor een goed doel georganiseerd, zoals oliebollen bakken of met de feestdagen kaarten voor ouderen schrijven. Daarnaast vier grote activiteiten per jaar zoals pretparken bezoeken (de laatste keer met 80 jongeren, skiën, strandsportdag. Het zijn activiteiten, die je als groepje jongere zelf moeilijk kunt organiseren.

Risico's

Sandra werkt 24 uur per week, een deel van haar werk bestaat uit de ondersteuning van de Jeugdraad, voor een ander deel is ze ambulant jongerenwerker. Dat betekent: jongeren opzoeken, met ze in gesprek raken, vertrouwen proberen te winnen en te weten komen wat er speelt onder hen. Dat doet ze samen met de preventiewerker van het team 1NUL1.

Want preventie is een belangrijke zaak: vroegtijdig mogelijke problemen voorkomen als gevolg van riskant gedrag van jongeren rond alcohol en drugs. Jongeren attent maken op die risico's, informatie geven. Sandra vertelt van overlast van jongeren afgelopen jaar op het strand van Dishoek. Met een bolderkar met flesjes water gingen ze erop af, maakten de jongeren attent op de risico's van alcoholgebruik bij het zwemmen, onbeschermd in de zon liggen en deelden water uit. Daarbij het verzoek om de rommel op te ruimen en het strand schoon te houden. Het werkte.

Of met de pit-stop langs de weg, waارlangs jongeren uit school komen. Informeren bij ze: hoe gaat het met jullie in deze tijd van corona. Kleine enquêtes laten invullen met vragen van de gemeente: wat kan beter voor jongeren in de gemeente, welke wensen heb je, wat is je mening enz.

Onder een overkapping

Wat heeft Sandra zien veranderen in die 13 jaar, dat ze met en onder jongeren werkt? Sandra: "Destijds waren jongeren veel meer in grotere groepen op straat te vin-

den. Mobiele telefoons waren er nog niet of nauwelijks en de jongeren zochten elkaar op op vaste plekken. Als ambulant jongerenwerker wist je precies waar je de jongeren kon vinden. In het huidige digitale tijdperk zie je dat niet meer. Jongeren hebben nu veel meer contact in kleine groepjes of chatten of gamen online met elkaar. Ze spreken met elkaar thuis af of op eigen plekken b.v. onder een overkapping. Ons werk is daardoor behoorlijk veranderd. Ik heb nu veel contacten met jongeren via social media zoals Whatsapp groepen of Instagram." Jeugdsozen vormden vroeger een belangrijk onderdeel van het jongerenwerk, Dat is niet meer zo. De jeugdsoos was gericht op jongeren in het voortgezet onderwijs , maar die leeftijds-groep is toch moeilijk te bereiken. "We hebben destijds getracht in Grijpskerke een jeugdhonk voor alle dorpen te organiseren, maar daar kwamen alleen jongeren uit Grijpskerke op af en niet uit de andere dorpen."

Blijf in gesprek

In het verleden was er in Serooskerke wel eens sprake van ervaren overlast door jongeren. Sandra zegt dat ze daarover tegenwoordig weinig tot niets hoort. Dat is mooi, maar welke tips heeft ze voor het geval dat....? " Laat het niet oplopen, maar ga tijdig in gesprek met de jongeren en blijf met ze in gesprek. Vaak zijn ze het zichzelf niet bewust dat hun gedrag door omwonenden als storend wordt ervaren en helpt een rustig gesprek. Neem contact op met mij als je het lastig vindt om dat gesprek aan te gaan, Dan gaan we samen. Beter dat dan direct de politie in te schakelen, dat is vaak ook niet nodig." Tenslotte moet Sandra nog iets van het hart. "Onderschat niet hoe zwaar jongeren het nu hebben in coronatijd. Ik hoor het ook van de leden van de Jeugdraad. Jongeren willen zich ontwikkelen, de ruimte hebben. Maar ze kunnen zich niet ontwikkelen, er mag en kan veel niet." We kijken ook voor hen uit naar betere tijden.

Nieuws van Het oude Brandspuithuis

Wim van Haveren

Bij het uitkomen van deze Waker is inmiddels door Wervenhove (o.l.v. Henk Meijers en Willem den Herder) de staalconstructie voor de uitbreiding van de expositeruimte van Het oude Brandspuithuis geplaatst. De deuren en ramen zijn ingemeten en volgen later, daarom is het museum vanaf 15 november tijdelijk gesloten. Kijk voor de actuele openingstijden op de website: www.hetoudebrandspuithuis.nl

Collectie

Naar aanleiding van het artikel in de vorige Waker, waarin we aangaven dat in Het oude Brandspuithuis ook steeds meer plaats wordt gemaakt voor "Kunst en Cultuur", hebben we een door van Jaap van Klinken gemaakte aquarel van het voormalige Jeugdhonk ontvangen en door Johan de Visser werden een 2 tal lijsten met unieke pentekeningen beschikbaar gesteld. We zijn er bijzonder blij mee!

Ter aanvulling op onze expositie over de Bescherming Bevolking kwam het aanbod van persoonlijke spullen van de voormalig directeur van de Bescherming Bevolking, de heer J.R. de Boer. Soms brengt zo'n gift verrassende familiebanden aan het licht, laat dat nu de vader van onze gewaardeerde dorpsgenoot Marja Maas zijn !

Tijdens ons bezoek aan Bolsward in onze vakantie werd daar een nieuw streekmuseum met de mooie naam "Het Huis van Verhalen" geopend. Fijn om te zien dat Het oude Brandspuithuis ook steeds meer een "Huis van Verhalen" wordt.

Activiteiten

Na de verbouwing gaan we weer open op woensdagmiddag van 13-17 uur, het concept programma voor 2022 is

als volgt: De expositie "de Zeeuwse Brandweerveteranen" wordt tot april 2022 gecontinueerd.

Van 26 februari t/m 6 maart: Tijdens schoolvakantie regio zuid openstelling op dinsdag t/m zaterdag van 13 - 17 uur. (onder voorbehoud in verband met verbouwing)

16 april (onder voorbehoud): stilstaan bij het 6 jarig bestaan van Het oude Brandspuithuis en officiële ingebruikname lift en opening van de uitbreiding.

30 april t/m 8 mei: tijdens schoolvakantie regio zuid openstelling op dinsdag t/m zaterdag van 13 - 17 uur. 2 juli: Jaarmarkt van de Ondernemersvereniging. 29 juli t/m 31 juli: Kunst en Cultuurroute Midden Walcheren. 30 juli t/m 4 september: schoolvakantie regio zuid openstelling op dinsdag t/m zaterdag van 13 - 17 uur.

17 augustus: In verband met deelname aan Rescue Vlissingen is Het oude Brandspuithuis gesloten!

najaar 2022: expositie/bijeenkomst nader te bepalen.

22 en 23 oktober: medewerking (met onze B.B. collectie) aan een bijzondere tentoonstelling in de voormalige Provinciale Commandobunker onder het kantoor van Erfgoed Zeeland aan de Looierssingel 6 in Middelburg.

24 december t/m 8 januari 2023: schoolvakantie regio zuid openstelling op dinsdag t/m zaterdag van 13 - 17 uur, muv kerstdagen/oud en nieuwjaar.

We zijn enorm dankbaar voor de inzet van onze fijne, trouwe vrijwilligers en wensen u ook namens die vrijwilligers een mooi, veilig maar vooral gezond 2022!

De bietenteelt op Walcheren

Frans van den Driest

Het is november 2021 en volop herfst. Regen en zonneschijn wisselen elkaar af. Bietenrooiers zijn op het land aan het werk. De suikerbietenooogst is nog in volle gang.

Voor akkerbouwers is de suikerbiet een heel belangrijk gewas. Dankzij een sterke stijging in de suikeropbrengst per hectare is de suikerbietenteelt de spreekwoordelijke kurk onder de Nederlandse akkerbouw gebleven. Maar er is ook een tijd geweest dat Walcherse boeren weigerden bieten te zaaien. Daarvoor moeten we terug in de tijd.

Geschiedenis van de suikerbietenteelt

Zolang de mens bestaat, is hij al op zoek geweest naar zoetigheid. Honing is waarschijnlijk één van de oudste bronnen van zoetigheid. Een andere bron is suikerriet. De teelt van suikerriet was in een aantal tropische landen al ver voor de geboorte van Christus bekend. Aanvankelijk kauwde men op de stengels. Later werd er sap uit geperst, dat door koken werd ingedikt.

In 1747 ontdekte de Duitse apotheker Andreas Marggraf dat in bietensoorten als snijbiet, rode biet en voederbiet dezelfde suiker voorkomt als in suikerriet. Marggraf deed echter weinig met zijn ontdekking. De in Berlijn geboren scheikundige Franz Carl Achard des te meer, deze bouwde in 1802 de eerste suikerfabriek in Cunem (Silezië). Ook wist hij door selectie een bietensoort te krijgen met een suikergehalte van 5.7%.

In het begin van de 19e eeuw verbood Napoleon alle handel van Engeland met het vasteland van Europa (Continental Stelsel). Omdat de handel in rietsuiker bijna geheel in Engelse handen was, was er meteen sprake van een grote schaarste aan suiker. Napoleon begon toen de teelt van suikerbieten in Europa te stimuleren.

Hij gaf op 25 maart 1811 opdracht, dat in zijn keizerrijk 32.000 hectare met bieten moest worden ingezaaid. Voor Zeeland was dat 1.000 hectare. Het zaad werd geleverd door de Franse overheid. Op Walcheren gaven de boeren er geen gehoor aan omdat men vond dat het seizoen al te ver gevorderd was. Een jaar later bepaalde Napoleon dat in zijn rijk 100.000 hectare moest worden gereserveerd voor bieten. Zeeland moest weer 1.000 hectare leveren. Burgemeesters kregen opdracht boeren uit te nodigen om tot een regeling van de nieuwe teelt te komen, maar de belangstelling was niet groot. De boeren klaagden dat het geleverde zaad van slechte kwaliteit was. Slechts een enkele grondeigenaar had wel belangstelling voor het nieuwe gewas. Eén daarvan was mr. Pieter Pous.

Pieter Pous, geschilderd door Cornelis Kimmel

Pieter Pous

Wie was deze Pieter Pous? Pieter Pous, geboren in 1777 in Middelburg, studeerde rechten in Leiden. Na zijn promotie vestigde hij zich in zijn geboortestad en bekleedde diverse belangrijke functies. Voor de armen was hij een welfdoener. Zijn vermogen belegde hij voor een groot deel in landerijen. Hij bezat de boerderij 'Ter Linde' in Serooskerke

(Oranjezonweg), waar hij woonde en herenboer werd. Ook de boerderij 'Huis Ter Mee' in Oostkapelle (Rijnsburgseweg) was zijn eigendom. In 1811 had hij een boekje uitgegeven met de titel 'Verhandeling over de cultuur der mangelwortelen en de bereiding van siroop en suiker uit dezelve'. Hierin beschrijft hij de teelt van (suiker) bieten en het bereiden van siroop en suiker uit de wortels. Uit de tekst blijkt dat hij de teelt van mangelwortels (suikerbieten) wel zag zitten. Een jaar later zaaide hij een perceel in met bieten. Hiermee haalde hij zich het ongenoegen van de boeren in zijn omgeving, waaronder uit Serooskerke, op de hals. Zij verzetten zich hevig tegen de dwang van het telen van een onbekend gewas. Pieter Pous werd gezien als een slappeling die aan de kant van de Fransen stond. Boeren uit zijn omgeving waren niet gediend van zijn volgzaamheid en besloten hem te molesteren. Hoe dat is afgelopen wordt niet vermeld.

Voorlopig einde aan teelt mangelwortel

Op 6 april 1814 werd Napoleon gedwongen afstand te doen van zijn keizerlijke troon. Precies een maand later vertrokken de laatste Franse soldaten uit Walcheren. Na hun aftocht, trokken Walcherse boeren demonstratief de nog jonge bietenplantjes uit en gooiden ze op een hoop om ze te laten verrotten.

Met het verdwijnen van Napoleon en de afschaffing van het Continentaal Stelsel zakte de bietenteelt in Nederland in elkaar. Alleen in Frankrijk bleef de bietenteelt bestaan.

In Nederland duurde het tot 1869 voordat de teelt belangrijk werd. In Zeeland werd vanaf de Middeleeuwen meekrap verbouwd. Uit de wortelstokken van dit gewas werd een rode verfstof gewonnen. In 1868 werd ontdekt dat deze stof ook uit steenkool kon worden gemaakt. De meekrapteelt zakte in en de teelt van suikerbieten kwam op. Bij de hervatting van de bietenteelt werd op het conservatieve Walcheren geen wanklank gehoord.

Geraadpleegde boeken:

- P.J. Bouwman, Geschiedenis van den Zeeuwschen Landbouw in de 19e en 20e eeuw en van de Zeeuwsche Landbouw-Maatschappij 1843-1943, 1946
- P. Pous, Verhandeling over de cultuur der mangelwortelen en de bereiding van sijroep en suiker uit dezelve, 1811
- C.E. Westerdijk, Teelt van suikerbieten, 1994
- Encyclopedie van Zeeland, deel II, 1982

De suikerbieten op het erf van boerderij 't Hooiperk (Kleine Putweg) liggen klaar voor vervoer

Levensloopbestendig wonen in Serooskerke

Bert Geleijnse

Een kwestie van een aantal maanden en dan kunnen de acht fonkelnieuwe huizen aan de Noordhoutstraat en Poortstraat betrokken worden." We maken er dan een klein feestje van", zegt Jaco den Boer van Woningbouwcorporatie Zeeuwland. Hij is medewerker klant en omgeving voor de dorpen op Walcheren. "Ik ben contactpersoon en aanspreekpunt voor de huurders vanaf het moment dat zij beginnen te huren tot aan het vertrek. In de praktijk blijkt dat goed te werken."

Wat is de aanleiding voor deze nieuwbouw?

Zeeuwland is een aantal jaren geleden begonnen om in de dorpen de zogeheten bejaardenwoningen uit het bestand van de corporatie te vervangen door een nieuw type levensloopbestendige woningen. Die bejaardenwoningen uit 1975 waren gedateerd, gehorig en ze vragen energie. Er is echter een duidelijke behoefte aan levensloopbestendige, comfortabele woningen, waarvan de huur betaalbaar is en die -heel belangrijk!- energiezuinig zijn. Met bouwbedrijf Fraanje hebben we, binnen een vooraf bepaalde bouwprijs, een type huis ontwikkeld dat voldoet aan deze eisen.

Beschrijf het type huis eens.

De woningen zijn bedoeld voor mensen vanaf 55 jaar. Op de begane grond bevinden zich de woonkamer met open keuken, slaapkamer en badkamer met toilet, douche en wastafel. Dus het gemak van gelijkvloers wonen. De zolder is te bereiken met een vaste trap. De woning heeft een eigen voor- en achtertuin met berging. De oude bejaardenwoningen hadden geen berging. De kale huurprijs is € 633,- (prijspeil 2021) en er zijn nauwelijks energiekosten, want de woning beschikt over zonnepanelen, warmtepomp, vloerverwarming en heeft een hoge isolatietafel. Verder is er driedubbelglas en een ventilatiesysteem en van gehorigheid is absoluut geen sprake meer. We hebben de woonlasten zo laag mogelijk proberen te houden, waardoor men zonodig ook voor huurtoeslag in aanmerking kan komen.

Hoe hebben jullie tijdens sloop en nieuwbouw de bewoners geïnformeerd en begeleid?

Vanaf september 2019 zijn we met de huurders van de oude woningen in gesprek gegaan, zodat ze een jaar de tijd hadden om uit te verhuizen of een wisselwoning te betrekken, die we beschikbaar hadden gesteld. Er was een sociaal plan, waarin ook de wettelijke verhuis- en herinrichtingskosten zijn opgenomen: ruim € 6000,- , vrij te besteden voor elk huishouden. Huurders, die naar een woning elders wilden verhuizen, kregen voorrang als er een huis in ons bestand vrijkwam. Degenen die de langste woontijd hadden, gingen dan voor.

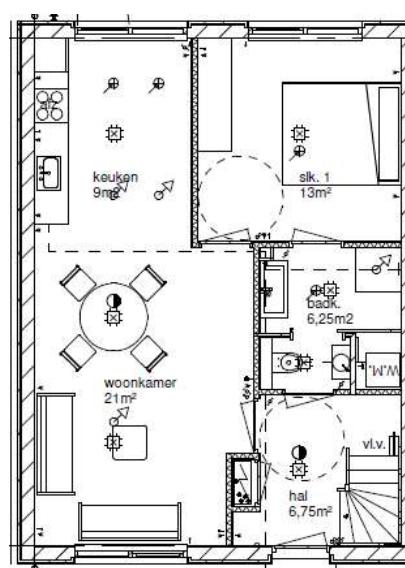
Het kwam prima uit, want van de 16 bewoners van het oude complex, wilden er 6 terug naar de nieuwe woning en 2 kwamen uit andere woningen van Zeeuwland. De woningen zijn dus nu allemaal verhuurd.

Al met al is het hele traject goed verlopen, het moet ook iets zijn dat je als corporatie samen met de bewoners doorloopt. Bewoners konden bijvoorbeeld ook kiezen voor het type tegel of aanrechtblad, dat ze wilden hebben. Daarvoor zijn ze uitgenodigd door de keukenleverancier.

En hoe gaat het nu verder?

We gaan straks bij de sleuteluitreiking in het eerste kwartaal van 2022 veel aandacht besteden aan informatie en begeleiding. Onze ervaring is dat daar behoefte aan is: het zijn nieuwe huizen met nieuwe technologie en nieuwe apparaten. Daar ben je als oudere vaak nog niet zo mee vertrouwd. Dat gaan we dus zorgvuldig doen.

Plattegrond begane grond

De veranderingen in het leven van Henk en Nel Schout

Bert Geleijnse

In de Waker is er naast de plannen en toekomstdromen van jongeren ruimte voor de levenservaring van ouderen en hun kijk op het leven-nu. Dit keer het verhaal van Henk (90) en Nel (85) Schout.

Als ik bij hen aanbel, doet Henk open en we raken in de gang direct aan de praat totdat Nel de gang opkomt met de vraag: 'Blijven jullie daar wonen?'

Aanleiding: de gevelsteen met daarop de naam Schout en het jaartal 1897. Het huis is het geboortehuis van Henk, gebouwd door zijn grootvader, en het heeft nog veel oude elementen bijvoorbeeld de mooie, nog in oude staat verkerende opkamer, die Henk me laat zien.

Nel zegt daarover: "Ik houd niet zo van veranderingen in huis." We krijgen een leuk gesprek over allerlei zaken, die toch allen min of meer te maken hebben met veranderingen. Gebeurtenissen of situaties, die anders zijn dan je gedacht of verwacht had en hoe je daar dan tegenover staat.

Mooie foto's ontwikkelen

Henk en Nel hebben elkaar in Vlissingen leren kennen. Nel is secretaresse geweest bij de Schelde, maar moest stoppen, toen ze gingen trouwen. "Ja, zo ging dat toen..."

Henk is begonnen bij Focus Optiek, maar dat vak begon hem al snel te vervelen. Hij stopte met de optiekopleiding en kwam terecht bij een fotozaak in Vlissingen. "Bezig zijn in de donkere kamer met chemicaliën, mooie foto's ontwikkelen en afdrukken, daar had ik plezier in. Daar heb ik ook het vak fotolaborant en fotograaf geleerd."

Naar Amsterdam

Over veranderen gesproken: Henk kreeg een baan in Amsterdam bij CAPI-Lux, een groot fotobedrijf met een aantal vestigingen. Geen geringe stap: twee jonge mensen, rechtstreeks uit de provincie naar het mondaine Amsterdam! Henk vertelt met smaak: "Op kantoor daar zat een oudgediende, die mij vroeg waar ik vandaan kwam. Toen ik zei, dat ik uit Zeeland kwam, was zijn reactie: 'Dan ben je dus een boer, want je bent óf Amsterdammer óf boer!' Voor mij is dat typisch Amsterdamse humor."

Hoe het ook zij, ze hebben daar in Amsterdam met veel plezier gewoond en gewerkt. Actief binnen de kerk, actief in ontwikkelingssamenwerking, veel vrienden en vriendinnen. Ze gingen graag naar diensten in de Westerkerk bij ds. Nico ter Linden, korte kernachtige preek. "Mooi was dat, een preek moet niet te lang duren!" Ze lezen nog steeds uit 'Het verhaal gaat' van Nico ter Linden, waarin hij de Bijbel op een eigentijdse wijze uitlegt en weergeeft.

Open voor andere meningen

Dat brengt ons op veranderingen in de geloofsopvattingen binnen de Protestantse kerk, waar zij lid van zijn.

Henk: "Ik kom uit een onderwijzersgezin, mijn vader was zeer belezen en stond open voor andere gezichtspunten en meningen. Die wilde hij ook leren kennen en zich een mening er over vormen. Hij vond dat je je in nieuwe, andere zienswijzen zonder vooroordeel moet willen verdiepen en daarna je afvragen of het bij jou past. Pas dan kun je het omarmen. Dat vind ik ook zo. Ik heb geen behoefte aan oppositie, maar je moet wel willen proeven wat uit een voor jou andere hoek komt. Als je het voor jezelf acceptabel vindt, dan kan het ook iets van jou worden."

Nel en Henk vertellen over discussieavonden waar kerkmensen felle kritiek hadden op moderne theologen, zoals de onlangs overleden prof. Den Heijer. Op de vraag van Henk of ze ooit zijn boek gelezen hadden, moesten ze het antwoord schuldig blijven....

Veranderingen ook binnen het gezin: Nel en Henk hebben vier kinderen. Kinderen kunnen kiezen voor een partner of samenlevingsvorm, die niet direct binnen je eigen kader als ouders ligt. Nel en Henk kregen er mee te maken, maar konden het accepteren en er positief tegenover staan. De keuze van hun dochter bracht hen destijds zelfs

Zoeken naar...

.....de kampeervoto

in Marokko op vakantie. Ze vonden het een bijzondere ervaring.

Kamperen

Vakanties....Tot vier jaar geleden kampeerden ze nog! Met de tent door landen als Duitsland, Frankrijk, Oostenrijk, Joegoslavië. Een topreis was die naar Zuid-Afrika. "Niet met de tent, hoor", lacht Nel.

Alle kampeerspullen liggen nog boven, keurig netjes voor het grijpen. Ze kunnen bij wijze van spreken zo weg, maar de gezondheid laat dat niet meer toe. Nel heeft problemen met haar hart.

Henk zegt: "Ik zou nog best willen met een caravan." Nel vind een caravan helemaal niets, echt kamperen doe je met een tent. Henk: "Maar niet zo'n grote caravan hoor, gewoon een klein, eenvoudig ding."

Terug naar Zeeland

Henk ging na 20 jaar bij CAPI-Lux gewerkt te hebben met vervroegd pensioen en ze gingen terug naar Zeeland, naar Serooskerke, het geboortedorp van Henk. Voor hem was die verhuizing geen probleem, hij ging terug naar zijn ouderlijk huis en gebruikte zijn tijd om het op te knappen. Dat vond hij ook leuk.

Nel had er aanvankelijk wel moeite mee, ze had veel om

achter te laten in Amsterdam: kerk, activiteiten, vriendinnen. Je moet dan weer alles opbouwen, bezigheden, relaties, mensen met gelijke interesses en dat is niet altijd makkelijk als je ouder bent.

Ik vraag haar of ze in het algemeen moeite heeft met veranderingen in haar leven. Ze heeft immers gezegd dat ze niet houdt van veranderingen in huis.

"Met veranderen op zich heb ik geen probleem", zegt Nel, "maar ik heb er wel tijd voor nodig en ik moet het kunnen overzien. Dat was vroeger ook al zo met vakantie. Ik wilde van tevoren alles precies geregeld hebben, maar als we dan de deur achter ons dicht trokken, kon ik alles loslaten."

Aanhankelijkheid

Ze hebben het goed samen, blijven in beweging, ook al laat de conditie van Nel lange wandelingen niet meer toe. "Weet je", zegt Nel, "Naarmate we samen ouder worden, ervaar ik steeds meer de vertrouwdheid en de aanhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Het zit in de gewone dagelijkse dingen, je weet wat je aan elkaar hebt."

Dat zegt ze, terwijl Henk in de andere kamer op zoek is in de vele fotoboeken naar die ene foto van hen samen als kampeerdertjes. Voor het artikel. Nel zoekt mee. Gelukkig is de foto een dag later gevonden....

Platform Welzijn Serooskerke

Ditty Kempe, voorzitter

Op woensdag 6 oktober was er voor het eerst weer een 'gewone' vergadering van het Platform. Digitaal vergaderen was verleden tijd en we konden, zij het met afstand, elkaar weer 'live' zien en spreken, wat iedereen prettig vond.

In het afgelopen jaar zijn er een aantal mensen 'gewisseld' zoals vanuit de Dorpsraad, de PKN (kerk) en de Sportschool, maar het is nog steeds een zeer betrokken groep mensen die zich inzetten voor het welzijn in Seroos.

De Open Tafel gaat weer van start in november. De dorpsraad heeft o.a. verteld over de plannen Serooskerke Oost en de dorppschouw, de huisartsenpraktijk is verhuisd en roept mensen op om meer te bewegen, de PKN heeft o.a. een ouderenmiddag 75+ georganiseerd en neemt het koffiedrinken voor ouderen (seniorencafé) over van OOS in de Lindeboom. Ook is er een lichtjeswandeling i.s.m de basisschool gepland in de kerstweek. De wensboom zal

dan volgend jaar weer opgezet worden. Een goed bericht is (hoewel dit vreemd klinkt) dat er niet vaak gebruik gemaakt wordt van de Burenhelp. Mensen krijgen hulp van familie, vrienden en buren en hoeven daarom maar sporadisch een beroep te doen op Burenhelp. Positief dus. Het meer bewegen is opgepakt door de buurtsportcoach, o.a. door circuittraining en sportwandelingen en Stichting Welzijn Veere. Veerse Leefstijl organiseert met fitness De Driehoek een wandelprogramma van 20 weken. Zomaar een greep uit alle plannen voor de dorpsbewoners.

Inmiddels lopen de besmettingen met covid weer op en is er al een streep gezet door o.a. de lichtjeswandeling. Heel jammer, maar we blijven hoop houden dat we ooit weer uit deze pandemie komen en elkaar weer als vandaags kunnen ontmoeten.

Platform Welzijn Serooskerke wenst alle bewoners een mooie decembermaand toe met aandacht voor elkaar.

**De Open Tafel is er altijd op de derde woensdag
van de maand om 12.00 uur in de Zandput**

Nieuw! Podcast over de goudschat van Serooskerke

Afgelopen zomer zijn Ieke Schout en Lieke Malcorps in ons dorp geweest en hebben zijnaar aanleiding daarvan een podcast gemaakt over de goudschat van Serooskerke. De podcast is een zesdelige serie, die vanaf donderdag 2 december te beluisteren is op

<https://art19.com/shows/de-goudschat-van-serooskerke>

Verslag jaarvergadering Dorpsraad Serooskerke, 29 september 2021,

Bert Geleijnse

Aanwezig:

Bestuursleden: Jan Kousemaker, Hedy van Straten, Manon Kluijfhout, Robbie Holmes, Lianne de Later, Anneke Brouwer, Sander Lobbezoo, Izaäk Geschiere en Jacobine Vader, Leander Osté, Yvonne Bruins,

Kascommissie: Bram Abrahamse, Han Lobbezoo,

Woongaard: Peter Simpelaar,

Gemeente Veere: Daphne Haaze, Pieter Wisse

Overig: ca 35 leden.

Afmelding: Henk Wondergem

1. Opening

Jan opent de vergadering en heet iedereen welkom.

2. Vaststellen agenda

De agenda wordt door Jan vastgesteld er zijn geen aanvullingen.

3. Notulen jaarvergadering 30 juni 2020

De notulen worden ongewijzigd vastgesteld.

4. Jaarverslag 2020

Sander geeft een korte toelichting op het jaarverslag 2020

Het jaarverslag wordt goedgekeurd. Er zijn geen opmerkingen.

5. Financieel verslag 2020

Robbie geeft een korte toelichting op de jaarrekening.

Meer contributie ontvangen door kleine toename van het aantal leden.

Grootste kostenpost is de Waker, deze ziet er erg aantrekkelijk uit en leuk om te lezen. De vergaderkosten waren dit jaar flink lager door het vele online vergaderen. Er is een post overige kosten gereserveerd o.a. voor het jaarlijkse etentje en afscheid van diverse bestuursleden de afgelopen 2 jaar welke door corona maatregelen geen doorgang heeft kunnen vinden.

Het resultaat over 2019 is € 731,05 positief.

6. Verslag kascommissie (Bram Abrahamse en Han Lobbezoo) en benoeming nieuwe kascommissie

Bram Abrahamse en Han Lobbezoo hebben de kas gecontroleerd. Beiden zijn vanavond aanwezig. Ze hebben beiden voor akkoord getekend tijdens de kascontrole.

Hiermee stelt de commissie voor het bestuur te dechargent voor het over 2020 gevoerde beleid en beheer van

de kas. De ledenvergadering gaat hiermee akkoord.

Volgend jaar zal de kascommissie bestaan uit Han Lobbezoo en Robert van Dierendonck.

7. Verkiezing bestuursleden

Aftredend en niet herkiesbaar zijn Hedy van Straten en Lianne de Later. Hedy is bijna 9 jaar bestuurslid geweest. Jan bedankt Hedy voor haar inzet, met name was Hedy de drijvende kracht achter de bloembakken op het dorp en het beeld op de Oostkapelseweg, ze is betrokken geweest bij verschillende werkgroepen en was met haar Randstad mentaliteit een frisse wind binnen het bestuur. Hedy ontvangt als dank een blijk van waardering. Ook Lianne is ruim 9 jaar als bestuurslid actief geweest. Jan bedankt Lianne voor haar altijd enthousiaste inzet, no-nonsense mentaliteit en deelname aan de verschillende werkgroepen en met name ook haar rol in het verenigingen overleg waar ze als secretaris structuur bracht en bewaakte. Lianne ontvangt als dank een blijk van waardering.

Jan stelt Anneke Brouwer herkiesbaar en zij wordt opnieuw als bestuurslid benoemd voor de komende 4 jaar.

Als nieuwe leden stelt Jan, Leander Osté en Yvonne Bruins verkiebaar. Zij worden als bestuurslid benoemd voor de komende 4 jaar.

Leander stelt zichzelf voor. Hij woont sinds 5 jaar aan de Gapingsedreef in de boerderij waar voorheen de familie Volkers woonde. Hij heeft voorheen in Ritthem gewoond en was daar ook actief in het verenigingsleven. Hij vindt het leuk om bij het dorp betrokken te zijn.

Ook Yvonne stelt zich voor, Ze woont al 23 jaar in Serooskerke met een hele korte onderbreking. Ze heeft het bedrijf Zeil en Wiel en woont en werkt dus dagelijks op Serooskerke. Toch is er een andere binding met het dorp sinds haar kinderen niet meer op de basisschool zitten. Ze wil deze binding weer intensiveren door plaats te nemen in het bestuur van de dorpsraad. Jan heet Leander en Yvonne welkom namens de dorpsraad.

8. Dorpsplan Serooskerke

- Jan geeft aan dat het dorpsplan dan ongeveer 9 jaar geleden gelukkig en helaas nog steeds actueel is. Dit betekent dat er een goede lange termijnvisie was destijds, maar ook dat zaken minder snel gaan dan gewenst en gehoopt. Gelukkig lijken er nu toch echt een aantal zaken vorm te krijgen. Zo is Serooskerke-Oost in ontwikkeling en wordt het zwembad gerenoveerd. Dit betekent hopelijk ook dat hiermee samenhangende zaken opgepakt kunnen gaan worden zoals de natuurspeeltuin.

- Izaäk praat de zaal bij over de werkgroep energietransitie, welke ook in het dorpsplan was opgenomen. Samen

met Willem den Herder, Dies Moelker, Bert van Halderen en Jasper Pouwelse vormen zij de werkgroep Duurzaam Serooskerke. Er is een enquête verspreid over het dorp en ze zijn bezig met het verwezenlijken van een Postcoderoos.

9. Rondvraag

- Vanuit de zaal wordt de overlast van de zwanen in het dorp ter sprake gebracht. Jan geeft aan dat de zwanen huisdieren zijn en dat hiervoor de algemene regels voor het houden van huisdieren gelden.

- Ook de overlast van paardenpoep in het fietstunneltje komt aan de orde. Dit kan gemeld worden bij Rijkswaterstaat via het daarvoor bedoelde telefoonnummer.

- Er wordt geopperd of de verkeersremmende maatregelen aan de Vrouwenpolderweg verwijderd kunnen worden, deze leveren namelijk gevvaarlijke situaties voor fietsers op door hard rijdende auto's. Jan reageert dat het weghalen van alle verkeer remmende maatregelen hier voor niet de oplossing kan zijn. Sander vult aan dat alle voornoemde punten evenals de hondenpoep overlast neer komt op gedrag van dorpsbewoners en omwonenden. Laten we met elkaar voor een schoner en veiliger Serooskerke zorgen en elkaar hierop aanspreken.

- Robert van Dierendonck geeft aan dat hij graag een poepzakjes dispenser zou zien aan de Wilgenhoekweg als aanmoediging om de hondenpoep op te ruimen. Hij zal deze dan voorzien van poepzakjes.

- Als laatste wordt er aandacht gevraagd voor de QR-code paaltjes voor de Geocaching.

Pauze

Na de pauze geven Pieter Wisse (wethouder) en Daphne Haaze (projectleider) een presentatie over de ontwikkelingen in Serooskerke-Oost en de renovatie van het zwembad. Er zijn vragen en opmerkingen vanuit de zaal over infrastructuur, waterberging en gebouwen, waar nu nog geen antwoord op gegeven kan worden, omdat de ontwerpen er nog niet zijn. Wel liggen de blokken wonen, zorg en bewegingsruimte/school redelijk vast. Maar hoe de verschillende gebouwen in het gebied gaan landen is nog niet bekend. Wel is het de bedoeling dat het een parkachtige setting wordt.

Als laatste geven de nieuwe voorzitter van de Woongaard en Peter Simpelaar een presentatie over de Woongaard. Wie ze zijn en wat hun ideeën zijn. Er wordt al hard gewerkt aan de Woongaard en inmiddels zijn alle woningen verkocht.

Het was een avondvullend programma. We willen iedereen bedanken voor zijn of haar aanwezigheid en hopen u volgend jaar weer terug te zien.

Zandput kalender

Vergaderdata Dorpsraad

2021

- Woensdag 22 december

2022

- Woensdag 26 januari
- Woensdag 23 februari
- Woensdag 20 april

- Ledenvergadering woensdag 11 mei (onder voorbehoud)
- Woensdag 1 juni
- Woensdag 13 juli
- Woensdag 7 september
- Woensdag 19 oktober
- Woensdag 7 december

Volgende Waker

Het volgende nummer van de Serooskerkse Waker verschijnt in april 2022. Kopij hiervoor graag vóór 30 maart inleveren. Reacties die te laat zijn kunnen helaas niet meer worden geplaatst. Anonieme reacties worden niet geplaatst. De redactie behoudt zich het recht voor om artikelen te weigeren en/of aan te passen. Bijdragen voor de Serooskerkse Waker alstublieft opslaan in WORD. Afbeeldingen graag in JPG-formaat. Foto's en artikelen bij voorkeur los van elkaar digitaal aanleveren.

Wijzigingen in adres of tenaamstelling graag doorgeven aan de penningmeester

 /serooskerkewalcheren

Wist u dat...

- "Voor permanente bewoning" van Anna de Bruyckere tijdens de uitreiking van de Zeeuwse boekenprijs 2021 uitgeroepen werd tot de beste poëziebundel?
- "Jacob Hendrik Schorer (1760 – 1822), een Zeeuws bestuurder in crisistijd" van Jan Zwemer tot de beste biografie werd uitgeroepen?
- de dorpsraad plannen maakt om op woensdag 9 maart een verkiezingsavond o.l.v. Bert van Leerdam te organiseren in de Zandput?
- U dan al uw kritische vragen kunt stellen aan de vertegenwoordigers van de politieke partijen?
- de leden van de Stichting Gouwe Reijers toestemming hebben gegeven om het dak van de manege Veerse Ruiters te gebruiken voor het plaatsen van zonnepanelen?
- de subsidieaanvraag voor het realiseren van een postcoderooscoöperatie de deur uit is?

Ontmoeting Senioren Serooskerke bij de Lindeboom

Pieter Kempe, werkgroep Kerk van en voor het dorp

Sinds oktober bestaat de mogelijkheid voor de senioren van ons dorp elkaar te ontmoeten in De Lindeboom. De bedoeling is om hier samen met leeftijdgenoten even uit de thuissituatie gezellig met mensen uit het dorp samen te zijn.

Elke vrijdagmorgen kan men vanaf 11.00 uur hier terecht voor koffie of thee met een bolus en vanaf 12.30 voor een lunch, beiden tegen gereduceerd tarief. Alleen koffie of thee komen drinken kan natuurlijk ook.

Zoals bij alle begin is de toeloop tot op heden nog niet groot. Bij de evaluatie hebben we dan ook nagedacht hoe dit te veranderen, want we hopen dat het weer net zo veel deelnemers gaan trekken als een paar jaar geleden.

Er is gebleken dat het vooraf opgeven een drempel vormt om spontaan te komen. Vanaf nu is dat niet meer nodig. Dit was om voldoende bolussen in huis te hebben, maar als die nu op zijn, dan kunt u ook iets anders bestellen. Dit geldt ook voor de lunch.

Ook is er nu elke vrijdagmorgen een gastvrouw van 11.00 - 12.00 uur aanwezig om u welkom te heten.

Hebt u vervoer nodig? Dan kunt u bellen naar Mineke de Visser: 0118-592665. Zij zorgt ervoor dat u vervoer krijgt.

Vrijdag 17 december is de laatste vrijdag van dit jaar dat het Senioren café open is. Dit komt omdat de vrijdag daarna alles voor de Kerst in orde gemaakt moet worden. In de maand januari is de zaak gesloten zodat we in het nieuwe jaar 2022 u graag weer zien op 4 februari.

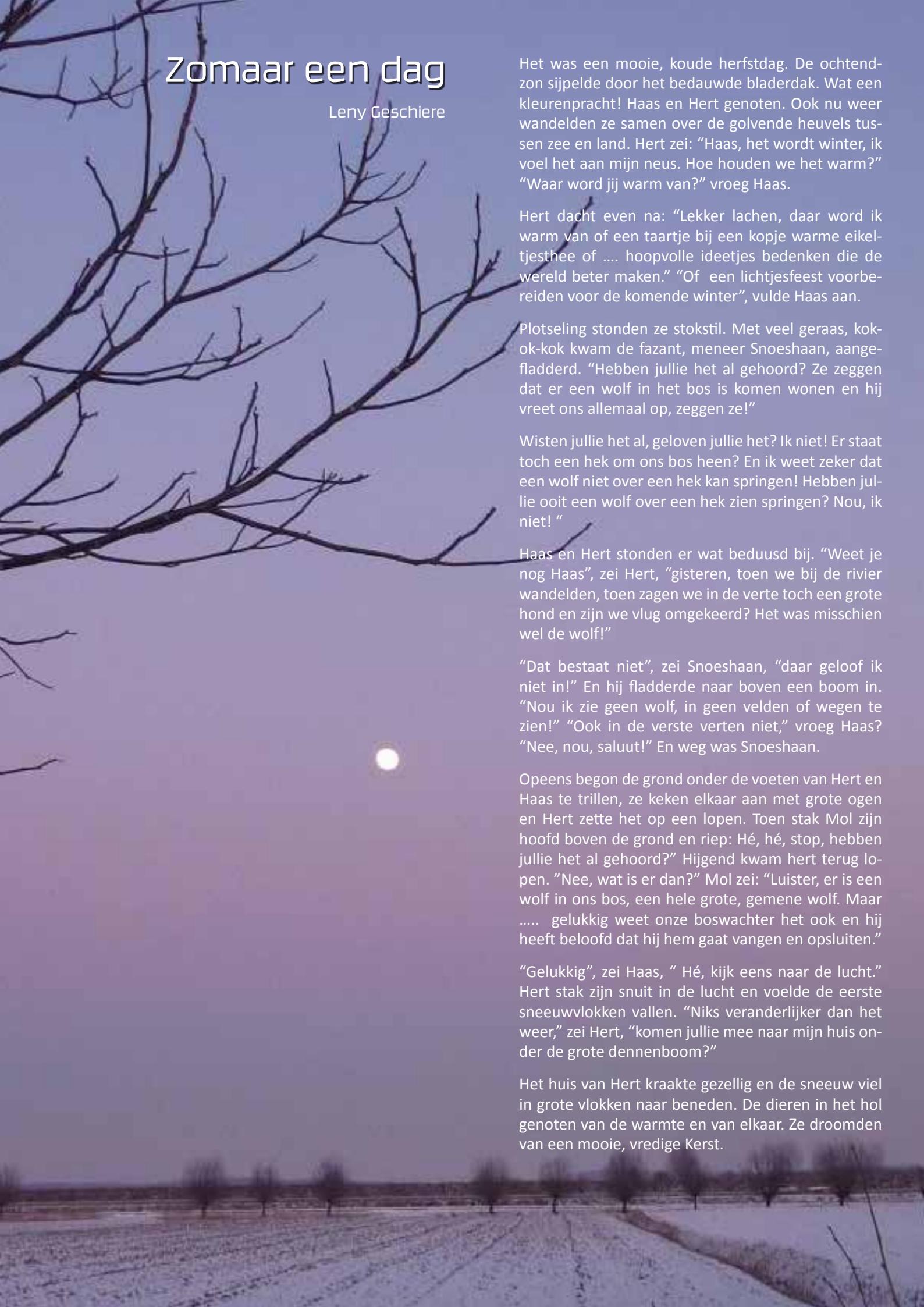
Hoewel de werkgroep 'Kerk van en voor het dorp' van de Protestantse Kerk van Serooskerke dit oorspronkelijke initiatief van OOS, samen met de uitbater van De Lindeboom heeft overgenomen, is dit niet specifiek voor leden van de kerk. Het is voor alle senioren van ons dorp, ongeacht hun levensbeschouwing.

Wij zien u graag op 4 februari 2022

Zomaar een dag

Leny Geschiere

Het was een mooie, koude herfstdag. De ochtendzon sijpelde door het bedauwde bladerdak. Wat een kleurenpracht! Haas en Hert genoten. Ook nu weer wandelden ze samen over de golvende heuvels tussen zee en land. Hert zei: "Haas, het wordt winter, ik voel het aan mijn neus. Hoe houden we het warm?" "Waar word jij warm van?" vroeg Haas.

Hert dacht even na: "Lekker lachen, daar word ik warm van of een taartje bij een kopje warme eikel-tjesthee of hoopvolle ideetjes bedenken die de wereld beter maken." "Of een lichtjesfeest voorbereiden voor de komende winter", vulde Haas aan.

Plotseling stonden ze stokstil. Met veel geraas, kok-ok-kok kwam de fazant, meneer Snoeshaan, aangefladderd. "Hebben jullie het al gehoord? Ze zeggen dat er een wolf in het bos is komen wonen en hij vreet ons allemaal op, zeggen ze!"

Wisten jullie het al, geloven jullie het? Ik niet! Er staat toch een hek om ons bos heen? En ik weet zeker dat een wolf niet over een hek kan springen! Hebben jullie ooit een wolf over een hek zien springen? Nou, ik niet!"

Haas en Hert stonden er wat beduuds bij. "Weet je nog Haas", zei Hert, "gisteren, toen we bij de rivier wandelden, toen zagen we in de verte toch een grote hond en zijn we vlug omgekeerd? Het was misschien wel de wolf!"

"Dat bestaat niet", zei Snoeshaan, "daar geloof ik niet in!" En hij fladderde naar boven een boom in. "Nou ik zie geen wolf, in geen velden of wegen te zien!" "Ook in de verste verten niet," vroeg Haas? "Nee, nou, saluut!" En weg was Snoeshaan.

Opeens begon de grond onder de voeten van Hert en Haas te trillen, ze keken elkaar aan met grote ogen en Hert zette het op een lopen. Toen stak Mol zijn hoofd boven de grond en riep: Hé, hé, stop, hebben jullie het al gehoord?" Hijdend kwam hert terug lopen. "Nee, wat is er dan?" Mol zei: "Luister, er is een wolf in ons bos, een hele grote, gemene wolf. Maar gelukkig weet onze boswachter het ook en hij heeft beloofd dat hij hem gaat vangen en opsluiten."

"Gelukkig", zei Haas, "Hé, kijk eens naar de lucht." Hert stak zijn snuit in de lucht en voelde de eerste sneeuwvlokken vallen. "Niks veranderlijker dan het weer," zei Hert, "komen jullie mee naar mijn huis onder de grote dennenboom?"

Het huis van Hert kraakte gezellig en de sneeuw viel in grote vlokken naar beneden. De dieren in het hol genoten van de warmte en van elkaar. Ze droomden van een mooie, vredige Kerst.